ABONNEMENTS

Indochine		Union postale	
Un an.....	8 $ 00	Un an....	10 $ 00
Six mois...	5 00	Six mois..	6 00

Annonces Légales
0 $ 60 la ligne de 8 points sur justifications de 2 cicéros quelle que soit la page

Annonces Commerciales
On traite à forfait

Dông-Pháp Thời-Báo

NĂM THỨ HAI SỐ 283
Ngày thứ hai
4 Mai 1925

Tổng-lý : NGUYỄN-KIM-ĐINH
Chủ-bút : NAM-KIỀU

Le Courrier Indochinois
東法時報

MỘT TUẦN XUẤT BẢN 3 LẦN, NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

BÁO QUÁN
71, đường Mac-Mahon, 71
SAIGON
Dây thép nói (Téléphone)
Số 324

GIÁ BÁN

Đông-Pháp		Ngoại-Quốc	
Một năm...	8 $ 00	Một năm...	10 $ 00
Nửa năm...	5 00	Nửa năm...	6 00

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thơ để gởi
M. NGUYỄN-KIM-ĐINH
Báo báo về việc buôn bán hay là việc gì cần thương nghị trước

DEPOT LEGAL INDOCHINE
N° 96 D

BÀNG-QUAN

Mắt thấy tai nghe không ra khỏi gốc cây da đầu làng, suốt đời không nghe thấy nói làm việc gì, nhưng mà người nào cũng thấy chê, việc nào cũng thấy chê, mỗi khi rung đùi vắt chơn chữ ngũ ngồi trong xó nhà, thì con mắt hình như không trông thấy ai ; cửa miệng hình như không nói có ai ; nào là bình-phẩm Khổng, Mạnh là mấy ông nho hủ ; Lương-khải-Siêu, Khương-hữu-Vĩ là mấy bác đồ gãn ; Nã-phá-Luân (Napoléon) là một người vô-phu ; Tôn-dật-Tiên là một anh hảo-sự ; học-thuyết Tagore là gàn là dở ; tư-tưởng Wilson là ngốc là ngu : người nào cũng chưa đúng ; việc nào cũng chưa được ; tổng-quát cả nhơn-vật cùng việc làm ở thế-giới cho ông « thầy đời » nầy nghe, thì ngài đều phê-bình cho là « hư-hỏng » cả. Nhưng thử hỏi lại cái việc làm của ngài thế nào, thì chẳng rõ ngài « không làm được » hay là « không thèm làm » mà kể từ khi ngài đóng-góp với đời cho tới giờ chưa thấy có việc gì cả. Đó là phải người nào ? Tức là phải bàng-quan mà ký-giả vừa kể ra trên đó.

Công việc trong xã-hội đều do phái thiệt hành, vận-mạng trong xã hội đều trông-cậy ở phái thiệt-hành, phái thiệt-hành khác xa với phái bàng-quan, phái thiệt-hành thì chuyên tâm làm việc, chú-ý làm việc, biết bao nhiêu làm bấy nhiêu, dầu công-việc có thành có bại có dở có hay, nhưng chí-khí làm việc thì thiệt đáng khen ; can-đởm đương việc thì thiệt đáng phục ; xưa nay bao nhiêu việc xuất-hiện ra ở thế-giới, từ việc lớn đến việc nhỏ, từ việc trọng đến việc khinh, không do tay những người thiệt-hành chớ do tay ai ? Còn như phái bàng-quan thì khác hẳn thế, phái bàng-quan chỉ có nói mà không có làm, đã không làm mà lại còn cười, còn chê, còn nhiếc, còn mắng. Người ta thí-dụ cái miệng của phái bàng-quan, hàm trên thì cao đến tận trời ; hàm dưới thì sa xuống tận đất, nghĩa là chỉ có miệng chớ không có người, đáng khinh lắm thay ! Đáng bỉ lắm thay !

Âm-bằng Tiên-sanh vì phái bàng-quan như một người đứng trên bờ, trông thấy chiếc thuyền dưới sóng, gặp hồi sóng gió dữ-dội, thuyền nghiêng-tránh sắp chìm, đã không có phương kế gì cứu nổi, lại chỉ-chỉ trỏ-trỏ mắng thuyền mắng lái, mắng cả mọi người, thế có phải vô-bổ và lại vô-lý không ? Ôi, người ta ở đời, trí khôn và sức khỏe có hạn, mà đối-phó với việc đời thì bề-bộn ngổn-ngang, ở đời phải làm việc đời, việc đời làm đến đâu hay đến đó, chớ lấy đâu làm hoàn toàn được, vậy nên có nhiều việc thất-bại khi trước mà thành-lập khi sau, khuyết-điểm khi trước mà hoàn-điểm khi sau, dầu thất-bại hay thành-lập, khuyết-điểm hay hoàn-điểm những người đã đởm-đương công việc đều là bổ-ích cho công việc cả. Phái bàng-quan chỉ trông thấy điều dở của người mà không biết đến điều hay của người ; chỉ muốn chê người mà không muốn khen người ; đối với việc nào người nào cũng cầu-toàn trách-bị mà không có lượng bao-dung, nhưng rút lại bình-phẩm người mà quên bình-phẩm mình ; trách-bị người mà không biết trách bị mình ; tới khi tử giả cõi đời không có dấu vết gì để lại, tiên-nho có câu : « sống không bổ-ích gì với đời ; chết không có tiếng-tăm gì lưu lại đời sau, thì chỉ là đồ sống thừa », đồ sống thừa có lẽ là phái bàng quan nầy chăng ? Phái bàng-quan không những không có ích mà lại có hại, vì những người làm việc nếu không có sức can-đởm cùng đức nhẫn-nại chống lại, thì thường bị dư-luận phái bàng-quan nó rung-chuyển, làm cho phải thối chí ngã lòng, vì những lời phẩm-bình của kẻ ấy chỉ những chỉ trích và mỉa-mai, làm cho người không bền chí thì chán-nản không muốn làm công việc gì nữa.

Có người nói : « vào trong cái rạp chèo vũ-trụ nầy, thà rằng đóng một vai tuồng hư-hỏng, còn hơn những bọn chỉ đứng ngoài bình-phẩm, mà tự mình không đóng nổi vai gì » tức là những phái bàng-quan kia vậy.

Xã-hội nào ít phái bàng-quan thì xã-hội ấy thạnh ; xã-hội nào nhiều phái bàng-quan thì xã-hội ấy suy ; xã-hội ta ngày nay phái bàng-quan nghe đã chiếm một số đông, vậy ta phải tự trọng tự-tôn mà gạt những lời bình phẩm vu-vơ ấy ra ngoài tai mới được !

NAM-KIỀU

Phong trào duy tân

(Tiếp theo)

Độ trong mười năm trở về trước tình con đối với cha mẹ, trò đối với thầy thật có vẻ rất là hiếu-kính, còn hiện nay bao nhiêu cái hiếu kính ấy đều bị cái văn-minh «lung-chừng» nó làm cho lợt-lạt đi, chẳng vậy lại còn nhiều kẻ chưởi cha mắn mẹ khinh tình sư-trưởng, rồi lần lần cái tệ ấy rot truyền từ cha đến con, từ con đến cháu, mườn-tượng như họ rất tự do mà làm chuyện tủi nhục khốn nạn ! Những kẻ ấy nay khinh cha mẹ, rồi sau có con cái nó lại khinh mà trả lại những chuyện đã làm trong buổi trước kia, thật không mấy may nào sai chạy được. Đó là kể sơ vô lễ phép là cái sở yếu của nền luân lý, còn nói gì đến sự chơi bời phóng tâng lại không biết tản lên đến độ nào nữa : thử xem trong mấy tiệm công-yên, mấy xóm bình-khang, mấy sòng cờ bạc, lắm khủ không biết bao nhiêu là khách vương-tôn công-tử tấp-nập ra vào, người đến kẻ về như đã hẹn hò mà không cho vắn khách. Chơi dong như thế, dầu tài sản cao như núi Thái-sơn cũng phải tiêu rã như tuyết. Đã biết sự chơi cho giải-trí không ai cấm-cảng gì, nhưng chơi năm nay tháng kia, chơi đến nhà tiêu của tán, cả kiếp sống ở đời chỉ lo có tiền đặng chơi cho phí chí, thì cái chơi ấy đã hại riêng cho mình mà hại lây đến nhơn quần xã-hội, thế mà cái tội lỗi dầy dầy họ nào biết đến, cứ vinh mặt mà nay tự-xưng là tay rành-rẽ. Xét cho kỹ thì hạng người ấy là phường «túi cơm giá áo» mà lại là «thiên cổ chi tội nhơn» nữa, chớ ở đời mà chẳng giúp ích gì cho đời thì chẳng là ở cho nặng trái đất vậy ! Ngoài những phường mà luận giả vừa kể trên kia lại còn sót một hạng bỏ ngoài mặc « bộ quần áo tây », lời lẽ thì cầu kỳ văn-hoa, nào là giảng về đạo đức, nào là thuyết về chơn lý, mà rốt cuộc chỉ chẳng qua có cái vỏ bề ngoài mà thôi, kỹ trung lại là đưa mồm mép để kiếm ăn, mỗi miếng để lường chúng. Những chữ đạo đức, quảng đại, nhơn từ, bác ái, cứu thế, độ nhơn mà họ thường tụng độc mỗi ngày đó bất quá là câu sáo mép mà thôi, chớ cái bổn-tâm của họ dầu cho nghe thấy đến thế nào cũng không chuyển động một phần nào cả. Cũng bởi trong cái lý do ấy mà tục ngữ tây có câu : « L'habit ne fait pas le moine » nghĩa là : « áo dà chưa đặc thầy tu ». Cái số ấy ở đời nầy chẳng phải ít, mà nhứt là ở nơi kinh thành Saigon đây lại còn thắng số hơn nữa. Thành rằng : cái phận của người làm là hạng người mà khí huyết đã suy kém, tinh thần đã yếu ớt, thì không hại cho mấy, sợ nỗi một đám trẻ trung còn đương hăng hái học hành nơi trường ốc, chỉ dốc ngày sau ra chống sức đua tài mà tranh lẽo giựt giải, rồi phải đoản anh rot cho cái nết xấu, một ngày một ít, rồi lần lần nó chạm khắt vào tâm can thì chẳng là sanh thêm một cái hại rất to tát cho hậu vận nước nhà chẳng biết đến đâu mà kể. vì một nước mà trông mong có cơ tiến hóa là chỉ ở bọn thiếu niên ấy mà thôi. Cho hay dân ta xưa kia đã chịu lấy cái tinh thần của Khổng, Mạnh, nên quá chuộng về đạo đức, luân lý, còn nay đám thiếu niên ta đã không có, mà đến cái luân lý hiện thời là đạo đức của Tây nặng xu về việc xã-hội, đồng bào, văn vân, thì thiếu-niên ta cũng chưa hay biết chi, bỗng nhiên lại gặp lúc thời kỳ xung đột bán cựu bán tân thì làm thế nào cho khỏi một con nghiên ngửa, nếu muốn cố điều đình cho được thập phần thỏa mãng thì âu phải so trước sánh sau, lấy một lẽ « chấp trung điều hòa » mà cử sự, chớ vì bằng có thông Tây học cho lão-luyện mà cái lễ-lối xưa trống lòng ruột gan thì cũng không bổ-ích được chi, vì hiện kiêm quốc dân ta tỷ cũng như một tản đá nặng nề nếu đem mà để lên một cây trụ bằng đất lắc-lơ lắc-lưỡng thì chỉ cho khỏi sức đá nặng làm ngã cây trụ đi thì chẳng là hoài công vô ích ; hay hơn là cứ do theo cái trình-độ của quốc dân mà tiến lên từ từng từ tiết chớ không được chông đổi toàn thể ra một giống vật mới, thì không tài nào làm ngay trong một lúc cho được, nào khác như một kẻ leo núi, ban đầu bắt tự dưới triềng mà lần lên, nếu kẻ ấy cố vịnh từ tản đá, leo từ bực đất thì có khi leo dần đánh mà không ngã, chớ nếu lúc đầu, hoặc là lúc leo lên được một đôi rồi mà ngảnh mặt dòm lên, đe phải chân ngán, chừng ấy lòng hăn hái bao nhiêu cũng giảm đi thì làm thế nào leo đến độ tít mù xanh kia cho được.

Ấy đó cái tình trạng đáng lo sợ ngày nay nếu chẳng sớm liệu mà trừ đi, thì làm thế nào cũng phải nguy đốn, mong rằng bao nhiêu cái lời-lẽ của luận giả vừa kể trên kia được thấu đến tai một đám lũ lỗng tự đắc tự phụ kia, hầu có tự xét tâm địa biết mà sửa đổi cho ích lợi bổn thân ngoài ra quốc dân ta cũng hưởng được một phần hạnh phúc ở đấy.

Kết luận bài nầy, luận-giả xin có lời thành thật thưa lại cùng mấy anh em trong đám thanh niên biết rằng chẳng phải luận-giả cố oán ai mà viết ra những câu quá đáng hòng có xâm xỉa khịt khẹm, không. không... không, luận-giả chỉ lo nỗi «việc mình thì quáng việc người thì sáng » nên có bẹo lên cái hình ảnh của nhơn vật xấu xa kia ước ao ai có lỗi tự xét mà chữa nữa cái nết hư, vậy anh em cũng nên biết câu « mỉa sâu có đôi nhà dột cô nơi » mà xóa cho, thì là cái lẽ phải vậy.

Thoại-Long : TÔ-KIM-MỚI.

CÁI KHỔ TÂM

CỦA NHÀ VIẾT BÁO VỀ LỐI VĂN CÔNG KÍCH

Từ báo là cơ quan của quốc dân, ai cũng công nhận như thế. Viết báo đã khó, mà viết báo về lối công kích lại càng khó : viết báo đã khổ tâm mà viết báo về lối công kích lại càng khổ tâm ; khó là khó vì cơ quan của quốc dân trông vào mình, công việc hệ trọng lắm, trách nhiệm nặng nề lắm, mình chả biết có khỏi có phụ một phần trong muôn phần chăng ! Khổ tâm vì dư luận của quốc dân để cả vào mình, tiếng khen thì ít, tiếng chê thì nhiều, nhứt là mình lại ở vào địa vị công kích, có nhiều khi vì tâm sự vì chủ nghĩa vì lẽ phải mà phải nghịch với cả, phần nhiều phe thường nhơn, có khi không những phải đem ngọn bút mà lại phải đem cả can đởm cả khí lực mà đối phó với kẻ nghịch mình, khó lắm thay ! Mà cũng khổ tâm lắm thay !

Hoặc có người nói : tờ báo là trường mua danh, giữ kỳ làm cho người ta chê ghét mình, sao bằng làm cho người ta yêu mình, giữ kỳ công kích người ta ; sao bằng nói lấy lòng người ta, ở đời chỉ sự nhún là hơn, huống chi thưởng chưa chắc đã đến mình, phạt chưa chắc đã đến mình thì mình cứ chắc giận cưu hơn làm chi cho thêm bận dạ.

Câu nói ấy nghe ra êm ái lắm, nghe ra thỏa thuận lắm, mà phần nhiều những tay viết báo trong làng báo ta cũng đều theo cái tôn chỉ như thế, tôi không dám chê cái thuyết ấy, mà cũng không cần phản đối cái thuyết ấy, phải vị quốc dân ; chỉ biết có mình mà không biết đến tờ báo ; gọi là nhà báo chủ thì được, gọi là nhà viết báo thì không được ! Đị định nào chúc đình ấy thì được, đứng lên đàn ngôn luận của quốc dân thì không được !

Nhựt báo là gì ? Là báo những tin tức hằng ngày, vậy nên tờ nhựt báo chỉ cốt hằng ngày phô bày ra nhiều tin tức mới lạ, cho mau cho chóng, cho người ở gần mà biết được việc xa, người đọc báo là người nghe truyện, người viết báo là người thuật truyện, lại phải viết theo lối giản dị cho ai ai cũng coi hiểu, cũng nhứt là lối văn cầu kỳ cùng câu truyện hoang đường ; mở tờ báo ra thì toàn những Hoàn hải tân văn cùng sự vụ hiện thời, ấy báo giới các nước ngày nay phần nhiều như thế, chỉ trừ khi một vài tờ báo làm cơ quan cho một đảng phái nào, hay cổ động theo cái chủ nghĩa gì là khác mà thôi. Nên người viết báo đối với tờ báo chỉ là làm thuê ; đối với quốc dân chỉ là một nghề ; không lấy gì làm hệ trọng lắm. Còn như báo giới nước ta thì khác hẳn, nước ta là một nước bán khai, trình độ dân dã có đâu cao bằng các nước, vậy nên đối với quốc dân không gì phổ thông bằng tờ báo, cơ quan của quốc dân không mượn tờ báo không xong, một bài đăng trên tờ báo, là một làn dư luận của quốc dân, có ảnh hưởng đến công việc làm, nên những bài nghị luận của những nhà viết báo viết ra, trước khi viết phải tự hỏi cây bút rằng ta viết bài nầy, có bổ-ích gì cho quốc dân không ? Có ảnh hưởng gì cho xã hội không ? Bây giờ sẽ viết, thì ngồi viết mới không đến nỗi vô giá trị ; những bài viết ra mới không đến nỗi nguội lạnh như vàng nước mùa đông ; nhứt là đương lúc quốc dân hồn độn nầy, những sự hay sự giỏi thì chưa thấy đâu, còn những sự dở sự quấy thì phơi bày đầy ra cả trước mắt, sự đáng khen thì ít ; sự đáng công-kích thì nhiều ; trách-nhiệm nhà báo là phải kiểu chánh những sự tệ lậu của quốc dân, nên địa vị công kích chỉ để dành riêng cho nhà viết báo, công kích là công kích sự làm, chớ không phải công kích người ; công kích là công kích sự hại chung chớ không phải sự hờn riêng ; việc đáng công kích thì dầu oai quyền cùng không nể, phú việt cùng không sợ ; chúng nhơn đều nghịch ý mà ta vẫn cứ chủ nghĩa ta theo ; chúng nhơn đều cản trở mà ta vẫn cứ mục đích ta đi tới ; ai chê cũng kệ ; ai cười, xin vâng, vì ta vẫn tự nghĩ rằng những đều mà ta công-kích đó, chẳng phải vị riêng ta mà chính là vị xã hội ; vậy thì bây giờ dầu chưa được xã-hội hoan nghênh sau nầy bắn được xã-hội biết đến, người bị công kích bây giờ dầu thù mình ghét mình, nhưng biết đâu sau nầy không trở lại mang ơn mình, miễn là việc làm của ta không xấu hổ với lương tâm của ta là đủ, còn những sự khen, chê ở đời thì có lấy gì làm định bình. — Vả chăng xã-hội ta ngày nay, dương như người ngủ mê chưa tỉnh, trách nhiệm nhà viết báo là phải đánh thức dậy ; nhưng phương châm đánh thức không phải toàn ở mấy bài nghị luận hoang mang, cũng những bài khảo cứu từ đời nào, đối với người ngủ mê không những không đánh thức dậy nổi, mà có khi lại làm cho ngủ mê thêm nữa, vì lối văn buồn ngủ lại rót vào tai người ngủ mê, thì chẳng qua chỉ xuôi cho người ngủ thêm mà thôi, ấy là nói những người viết báo còn có đôi chút học thức, đôi chút tâm-sự, chớ những bọn vô-nghệ-nghiệp, mượn tờ báo làm kế sanh nhai, vụ tại mỗi tháng lãnh mấy chục đồng bạc lương, khác nào người làm thuê đối với ông chủ, rồi thì hết mình hót người nầy người nọ để nhờ cậy thế thần, lại viết ra những dọng dâm bôn để quyến rũ đàn bà con gái, cùng là ăn cắp văn người làm văn của mình, viết bậy viết bạ cho choán tờ báo, những hạng người ấy thì còn [nói gì đến báo-giới ; đến diễn đàn ; đến khai hóa cho quốc dân ; đến đánh thức cho người ngủ ; cái khổ tâm của nhà công kích không những khổ tâm với xã hội, mà lại khổ tâm với cả bạn đồng nghiệp ; nhưng cái khổ tâm ấy có lẽ chỉ... *Một mình mình biết, một mình mình bày !...* mà thôi !

Đả hay rằng người viết báo chưa chắc đả đáng là đánh thức giấc ngủ cho quốc dân, hay đủ tư cách đánh thức giấc ngủ cho quốc-dân, nhưng người ta phải biết tự-phụ tự-tôn, mà nhứt là nhà viết báo lại cần phải có.

NAM-KIỀU.

Đôi lời ngỏ cùng các

môn đệ của ông Nguyễn-văn-Cẩm Giáo thọ ngoại hạng tại trường Mytho, Vĩnh-thắng hàm Tri Huyện.

Ông Huyện hàm *Nguyễn-văn-Cẩm*, Giáo thọ ngoại hạng tại trường My-tho, một ít lâu đây sẽ hồi-hưu mà dưỡng lão. Ngày hôm nay thì công ngài đả thành, danh ngài cũng toại. Trong 40 mươi năm dư, ngài hết lòng lo dạy bảo trẻ ấu thơ, lo cho bạn thiếu niên đặng thành danh trên thế

Nay chúng tôi là môn-đệ của ngài ngày trước nhờ ơn ngài dạy bảo, nay nên danh phận rồi, không lẽ bỏ qua đều phải nên chúng tôi hiệp ý cùng nhau bàn luận tính lập một tiệc mà đãi ngài. Chủ ý của chúng tôi là muốn tỏ cùng ngài một chút nghĩa thầy trò ngày xưa.

Tiệc đãi sẽ bày phô trong lúc lễ Đức chúa thánh thần hiện xuống (lễ Pentecôte) tới đây, nhằm ngày 31 mai 1925. Chúng tôi định lúc 7 giờ tối thì nhập tiệc.

Tùy theo số người dự tiệc nhiều hay là ít, nên chúng tôi tính sẽ đãi ngài hoặc tại nhà hội làng Điều-hòa, hoặc tại trường học Mytho.

Mỗi phần chung đậu về tiệc nầy là 10 đồng. Vậy chúng tôi xin các môn đệ của ông *Nguyễn-văn-Cẩm*, ông nào muốn dự tiệc nầy thì bày viết thơ cho ông Lê-công-Thành, Thông-Phán sở Kho-lục tại Saigon và gởi luôn số tiền cho Ông trước ngày 20 Mai 1925.

Một bọn môn đệ của ông
Nguyễn-văn-Cẩm.

Cảm tạ

Anh em chúng tôi vì phong hóa và quyền lợi chung của đồng bào trong thành phố mà ra ứng tuyển kỳ nầy, lẽ đây cố nhiên đồng bào đã chẳng rõ, cho nên cuộc tuyển cử mở ra đã lâu mà anh em chúng tôi không ra mặt là cố ý nhường cho các đứng nhiệt tâm công ích. Nào đó những người có thể có ích cho nhơn quần xã hội, người thì chậm bước, người thì lại ngảnh mặt làm lơ, còn kẻ vô học thuật lại thừa đường vống chen bước cầu vinh. Nên giờ chót anh em chúng tôi mới nhứt định, không đủ ngày giờ viếng cử tri mà tỏ trần tâm sự mà đồng bào trong thành phố không vì tiền bạc không vì rượu thịt, lấy mắt xanh lựa người, nên mấy trăm lá thăm của đồng bào bỏ cho ba anh em chúng tôi đó mới là cảm đáng ngàn vàng, ơn tri ngộ dẫu kết cỏ ngậm vành cũng khó mà đền bồi cho đặng. Vậy ơn ấy anh em chúng tôi khắc cốt cả mong rằng trước sau vẫn đồng bào cứ giữ một lòng.

Trần quang Nghiêm,
Nguyễn kim Đính,
Nguyễn tấn Văn.

KÍNH CÙNG QUÍ-VỊ CỬ-TRI THÀNH-PHỐ SAIGON

Cuộc tuyển cử Nghị-viên thành phố ngày 3 Mai rồi đây, tôi ra dự cử trễ hơn hết, trễ đến đổi chẳng có ngày giờ mà ra mắt quí vị, song quí vị tưởng tình tôi mà bỏ cho tôi được bấy nhiêu thăm đó, thiệt ơn ấy tôi chẳng biết lấy chi báo đáp cho vừa. Vậy tôi xin cảm ơn quí vị.

Huỳnh công Phát

CUỘC TUYỂN-CỬ
Hội-đồng Thành-phố
SAIGON
Ngày 3 Mai 1925

Số cử-tri đứng bộ châu-thành Saigon là 3.743 người, mà hôm qua có 1.223 người đi bỏ thăm, nên tính ra thì mỗi vị ứng-cử phải có số 926 thăm mới đắc cử, nghĩa là một phần tư số cử-tri đứng bộ.

Vậy tôi xin biên số thăm của mỗi vị ra dưới đây cho khán quan tường tắc :

Đắc cử

M. Nguyễn phan Long...	961 thăm

Cử lại

MM. Trần văn Hiệp.....	660 id
Nguyễn văn Đỗ.....	585 id
Trần đình Minh.....	483 id
Nguyễn tấn Văn.....	445 id
Trần quang Nghiêm..	353 id
Huỳnh văn Chính...	228 id
Nguyễn kim Đính.....	177 id
Nguyễn tấn Thạnh....	74 id
Huỳnh công Phát.....	56 id
Nguyễn văn Sự.....	51 id
Nguyễn văn Mật.....	17 id
Nguyễn minh Mai.....	11 id

NGHỊ-VIÊN LANGSA

Số cử tri : 2.326
Số người có đi bỏ thăm : 1.143

Số thăm đắc cử : 582

Có 18 thăm trắng không kể.

MM. Rouelle.	658	thăm đắc cử
Canque	600	»
Alinot	598	»
Filhol	596	»

Mấy người đắc cử đây là người đứng chung một lá thăm với ông Rouelle (kêu là liste Rouelle).

Lễ bà Jeanne d'Arc

Ngày 10 Mai 1925, chúa nhựt, là ngày lễ bà Jeanne d'Arc.

Chánh-phủ muốn làm cho ngày lễ ấy ra long trọng, nên có cử hàn hội để thiết lập các hí cuộc. Hàn hội nầy ông Cullieret, Tham biện nhứt hạng tọa chủ ; có một vị Nghị-viên thành-phố Saigon, một vị tướng quân binh bộ, một vị tướng Hải quân, một vị hội viên Báo-chương, một vị Architecte Tạo tác dự tính. Ông Perraux làm từ hàng. Ngày nào có thơ Hội-trường mời nhóm sẽ tựu mà bàn luận.

Rọi hình cho trẻ nhỏ xem

Tại Guignol (ở góc đường Blancsubé và Marc-Pourpre)

CHƯƠNG TRÌNH

Ngày 3 và 7 Mai 1925

1. Eclair journal n° 14.
2. Annales de la guerre n° 66.
3. 4. 5. Judex 7e episode (3 parties)
6. L'invention de l'olidor.

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74)
tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

Hài đàm

TÍCH CON BỦ-HUNG

Khi Ngọc-Đế tạo thiên lập địa rồi vào ngự nơi điện thì có Thăng-Hon vào chầu mà tâu rằng : Muôn tâu Bệ-hạ, kẻ hạ thần là Hội-đồng thay mặt cho nhơn dân nơi thế-giang đến cúi xin Bệ-hạ rộng lượng cho kẻ hạ thần tâu một đều :

« Vả chăng Bệ-hạ sanh loài người làm chủ trên thế-giang mà Bệ-hạ lại còn sanh giống rắn là giống rất độc ác, ai thấy cũng phải sợ. E một ngày kia nó sanh sanh hóa hóa ra nhiều rồi choán hết đất cát, lại còn hại hết dân sự, vì trong miệng loài ấy Bệ-hạ có phú cho chúng nó một thứ nọc độc nếu mổ nhằm ai thì người ấy phải chết.

Nếu nay hạ-thần xin Bệ-hạ trừ tuyệt giống rắn là trái ý của Bệ-hạ. Vậy cúi xin Bệ-hạ phú cho loài rắn một kiếp sống vất vưởng hơn người mới khỏi lo hậu vũ sau. »

Ngọc-Đế nghe tâu, ngồi suy nghĩ rồi phán rằng : « Khanh tâu rất hữu lý. Vậy khanh hãy cầm cờ lịnh xuống trần gian mà truyền rằng : « Người già, người lột, rắn già rắn lột đầu sáng ». Thăng Hon đắc lịnh liền trở lại phàm trần dặng thi hành theo lịnh của Ngọc Đế dạy. Nhưng bởi Thăng-Hon là đứa không dũ tài, dũ trí, nên mới nghe dạy đó kể đi nửa đàng thì đã quên, khi xuống tới phàm-trần bèn hô lớn lên rằng : Rắn già, rắn lột, người già người lột đầu sáng » Khi truyền lịnh xong Thăng-Hon liền trở về phục chỉ. Ngọc Đế bèn hỏi lại Thăng - Hon coi truyền lịnh thế nào ? Thăng - Hon tâu : « Tâu Bệ-hạ kẻ hạ thần xuống truyền lịnh cho Rắn già rắn lột, người già người lột đầu sáng » : Ngọc Đế nghe tâu nổi trận lôi đình đá Thăng - Hon một đá tế xuống phàm trần nằm ngửa trên đống phân mà chết, sau thành ra con bủ hung nhủi c...

Cũng vì sự lỗi lầm của Thăng Hon mà cho đến ngày nay người già thì chết, còn rắn già thì được lột da. Nếu không thì chúng mình đã dặng lột da sống đời thật sướng.

Lê Kim-Cang.

Tin mừng

Bổn-báo mới tiếp dặng tin ông *Nguyễn-hòa-Nhã*, Lương y Bổn quốc cho hay rằng lịnh hiền nội trợ mỹ tự *Ngô quỳnh Diêu* mới hạ sanh một đứa con gái hôm ngày 25 Avril rồi đây, đặc tên là *Nguyễn-quỳnh-Hoa*.

Bổn báo kính chúc mừng cùng ông Nguyễn-hòa Nhã và cầu chúc cho lịnh nội trợ và lịnh ái dặng nhứt trương phước khánh.

Bổn-Báo

Bổn-báo mới tiếp dặng tin mừng cho hay : Ngày mồng 5 tháng tư nhuận nhằm ngày 27 Mai 1925 ông cả Lê đạo-Vẹn, Đại nghiệp chủ làng Long định, định chữ vu qui cho ái-nữ người mỹ-danh là *Anna Lê-thị-Bông* sánh đuơn cùng M. *Nguyễn-châu-Thông* lịnh lang bà sương-phụ Nguyễn-châu-Chiêu, Đại nông-gia ở Mặc Bắc.

Vậy Bổn-báo có mấy lời mừng cho Ông Bà may dặng con lành rể thảo, và cầu chúc cho đôi trẻ :

Loan phụng hòa minh, bách niên tốc ước.

Bổn-Báo

Mất một bạn hiền

Tôi lấy làm buồn bã mà hay tin chẳng lành rằng bạn rất yêu dấu của tôi là M. *Nguyễn văn Viễn*, giúp việc hãng Dumarest Saigon, là lính đệ ông Nguyễn - văn Đính Lương-y bổn-quốc ở Chợmới (Longxuyên) mới từ trần tại Chợmới hồi 25 Avril nầy dây nhằm dương được 24 tuổi.

Linh cửu đã chở về Tânan, là nơi tổ quán của bạn tôi, và đã an táng hồi 1er Mai 1925, có bà con anh em ở Saigon, Tânan, và Longxuyên đến đưa rất nên đông đảo.

Nhớ lại cách chừng một tháng trước đây, bạn tôi có đến giả từ tôi mà về dưỡng bịnh tại nhà lịnh huynh ở Chợmới, thì tôi trông thấy bạn tôi hình gầy vóc ốm, nhan sắc kém hao, nhưng cũng tỉnh tán đi đứng như thường, tôi có bụng mừng, nên vái thầm cho bạn mau chóng mạnh. Kịp khi đến cầu tàu Lọc-tỉnh mà đưa nhau, thật tránh sao cho khỏi ngậm ngùi kể đi người ở ; nên tàu vừa mới dây anh em nắm tay nhau mà ứa nước mắt. Nay bạn đã mất rồi — hai mươi bốn tuổi cũng một đời — bạn đã an thân nơi cõi suối lang mây, nhưng bạn để buồn để thảm cho mẹ, cho anh, cho em, cho vợ hiền cho bạn quí ở lại dây buồng những đau đớn đa, xót xa lòng, mỗi khi trông hình nhớm ảnh bạn mà nhắc nhớ bạn vậy.

Bạn ôi ! Dầu tiếc than cho lắm cũng không cải số Nam-Tào, vậy tôi xin thay mặt cho anh em mình ở Longxuyên mà chúc cho hồn bạn mau đến Tây phương, mà hưởng mọi việc tiêu diêu khoái lạc.

HỒ VĂN-HIỀN, huy lụy ai điếu.

Đông-Pháp Thời-sự

SAIGON

GIÁ BẠC

Kho nhà nước	10f. 75
Đông-pháp Ngân-hàng (Banque de l'Indochine)	10 75
Trung-hoa Công-nghệ Ngân-hàng Banque Industrielle de chine)	10 75
Hongkong et Shanghai	10 75
Chartered Bank	10 75

GIÁ LÚA GẠO

Mỗi bao một trăm kilôs chở đến tỉnh luôn và cái bao nữa :

Lúa Vĩnh-long	5 $ 95	tới	6 $	05
Lúa Gò-công	6 05	—	6	15
Lúa Bãi-xàu	6 00	—	6	10
Lúa Bảo-hiêu	6 15	—	6	25
Lúa Cao-man (trắng)	5 65	—	5	75
Lúa Cao-man (đỏ)	5 15	—	5	25
Gạo tấm trắng tốt	6 04	—	6	14

TÀU ĐI CÁC NƯỚC

TÀU TỚI

Chiếc G. G. Paul Beau ở Singapore bửa 6 Mai sẽ vô tới.

Chiếc André Lebon ở Trung-Huê và Nhựt bổn bửa 13 Mai sẽ qua tới.

Chiec Chantilly ở Marseille ngày 5 Mai sẽ qua tới.

Chiếc Amiral Ponty ở Marseille đã chạy qua Đông Pháp hôm 15 Avril 1925.

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc Chantilly bửa 7 Mai sẽ chạy qua Trung Huê và Nhựt- bổn.

Chiếc G. G. Paul Beau bửa 9 Mai sẽ chạy qua Singapore.

Chiếc André Lebon bửa 10 Mai sẽ chạy qua Pháp-quốc.

THẰNG SAO XUI QUA

Saigon. — Thằng Lai-văn-Bang dit Nguyễn văn Bam, 17 tuổi, cửa có nghề nghiệp làm ăn, mà thời vận sao xui xẻo ơn.

Mới ngày hôm kia đây, nó vô Chợlớn dạo chơi, thời may thấy cái xe máy của ai dựng dựa vách tường hình như vô chủ. Lai văn Bang mừng, ngó chừng người ta rồi liếc mắt xem qua xe máy. Xe còn tốt, coi bộ chắc, sao ai dem bỏ đây vậy hử ? Ký, kỳ thiệt, có xe máy mà không biết dùng, bỏ bậy bạ dọc đường, trời mưa sét hết. Nếu mình không thấy thì thôi, chớ một phen gặp gỡ nơ rồi bỏ qua sao đặng. Cới, phải cởi nó vậy, bỏ dây uổng lắm.

Nghĩ như vậy rồi, Lai-văn-Bang xóc tới dắm on... đơ, hai tay niều chặc ghi-đông, chưn gần vô bàn đạp, bách cái đít ngan yên rồi cho xe lước tới. Đạp riết về Saigon, chạy ngay vô vườn thú dạo chơi, rồi qua Lăng-Tô hưởng gió nửa. Nhưng vô đoan cho cái xe thì thôi đa, đạp hoài mỏi cẳn ơn. Bán, ừ bán lấy tiền ăn đỡ tấy, cho sướng bụng chớ.

Nghĩ tới đó Lai văn Bang mới tìm người mua bán, ai đó nó gặp một tên lính mật-thám mà không hay, lại nài mà bán xe cho hắn. Thế là kẻ cắp gặp bà già rồi. Tên lính nọ mới hỏi xe mua ở đâu, nay từng tiền xin tem mà bán hử ? Lai văn Bang ú ớ không biết ngỏ mà trả lời. Lính liền mời về bót. Tới đây bị tra khảo một hồi, mối nhợ đâu đây gì cũng khai sạch bách. Bởi vậy nên ông Cò giam hẳn lại khám đường để giải lên Tòa mà lãnh vài tháng tù cho biết mặt.

Đây nói về tên khách Lý Hồng, ở đường Cây Mai số 51, (Chợlớn) là chủ xe, tưởng xe mất rồi còn trông chi gặp lại, nào đè Hiệp-phố châu về, anh ta mừng thôi dao đó. Ấy cũng một ngày, mà Lai văn Bang rồi một chút bị ở tù, còn tên lính kia lại gặp dịp may mà lập công danh đó. Thế mới biết tốt xấu chẳng phải tại ngày mà tại lòng người làm lành hay làm dữ vậy.

DỤ LÒNG ĐỨC CANH THÌ BAY

Saigon. — Thiếm Nguyễn thị Hương, buôn bán hàng vặt ở Quai de la Marne, mới đến bót mà than phiền rằng đứa con gái của thiếm tên là Tăng thị Yến, năm nay 18 tuổi, chẳng biết nó có bạn non thế biển vơi tân nào, mà bỏ nhà trốn đi không trở lại, bảo hại thiếm buồn rầu, vì nuôi con nên vai nên vế, dũ cánh dũ lông, mà không được ăn một miếng trầu hảo nống một chén rượu lạt nào cả. Mà thôi, con cái nó bạc bẻo với cha mẹ thì cũng phú cho trời soi đất xét cho nó, mình cũng chẳng giận hờn gì, duy tệ có một đều nó ra đi lại còn lấy của Thị-Ngọc hết một sợi dây chuyền với một chiếc đồng gai mít mới ác cho chớ.

Thiếm Ng thị Hương lại còn thêm một câu thông rằng con gái thiếm có tánh khật khùng, chắc nó bị tay người dụ dỗ. Chuyện như vậy ai cũng phải rầu, song khuyên thiếm chớ ưu sầu, nó đi tìm thầy hay đổ chửa bịnh... cho nó mà !

GẦN CÒ

Đọc C. L. B. ngày thứ sáu 1er Mai, thấy có đăng cái dây thép của *Tạ-ảnh-Xem* ở Hậcliêu gởi lên hồm ngày 29 Avril, hồi 7 giờ 10 phút như vầy, tôi xin trích đăng vào đây cho chư tôn tường lãm :

« Xin cho công-chúng hay rằng trong một buổi lễ nửa tôi sẽ lên đầu vô chẳng sai, nghĩa là sau cuộc tuyển - cử Hội - đồng thành phố. »

TẠ-ẢNH XÉM

MỚI 21 TUỔI

Châudốc. — Đời văn - Minh nầy, con nít miệng còn hôi sữa nực nồng, chớ cầm bạc đồng biết xài đúng lắm. Như mới đây tên khách Tạ-Huê, chủ tiệm Chu-Hanh, ở đường Jardins số 31, mới đến bót mà thưa tên khách Lý Trư, 21 tuổi, đi góp tiền cho tiệm ấy về tội sang đoạt 1.206$12 rồi khử mất.

Than ôi ! Mới có 21 tuổi mà dám giựt bạc ngàn, rồi đến khi lớn khôn mới làm sao nữa hở.

TÔI LƯỢM NGOÀI ĐƯỜNG

Saigon. — Bốm mai nầy tôi đi làm việc thấy có nhiều người cầm giấy đủ thứ màu mà rải dài theo đường trong thành phố. Chịu khó lượm một tấm xem chơi, thấy nói như vầy, xin đem vô đây để chư tôn coi mà cười chơi cho vui vậy :

BẠN CỬ-TRI KHÁ DỄ

Một bọn không lương tâm đùng thói đề-tiện mà đối với cử-tri trong lúc nầy, nào là xe nộ đưa rước đi lảnh danh bài tuyển cử nào là đãi rượu đãi cơm, bao quán rượu nầy, mướn nhà hàng kia để cho cử tri ăn uống, có đáng tôn trọng hay là khinh bỉ ? Cái tài lấy thế lực kim tiền làm chủ nghĩa đó có đáng đem ra mà dùng giữa Nghị viện không ?

Xin bạn cử tri bồi lấy lương tâm mình thì biết.

Một tên cử tri nghèo mà sạch

BẠO THIỆT !

Travinh. — Bửa 29 tháng nầy, lúc 8 giờ sáng, tại Tòa-án Travinh có xử vụ kiện nợ của xã Năng và xã Hợi. Chú xã nầy tới trước độ nửa giờ, đi đứng coi bộ hớn hở lắm ; ngắm ngắm nghỉ nghỉ hồi lâu rồi lại nép bên cánh cửa, hình như có ý rình mò cái gì vậy. Lúc bấy giờ chú xã Năng vừa đi xe kéo tới nơi, mới bước chưn vào cửa thì bỗng thấy xã Hợi rút con dao bén sáng ngời trong mình ra, hăm hở tới đâm cho xã Năng một dao tử bụng ra tới xương sống, máu tuôn lai láng. Dỡ không kịp, xã Năng bất tỉnh nhơn sự, bỗng ngã ngay ra giữa đất chưa được mấy phút đồng hồ thì hồn về chín suối ! Các quan Tây trong Tòa thấy việc chẳng lành đều bỏ viết chạy hết lên lầu, vừa chạy vừa kêu linh ầm cả lên. Lính vừa tới nơi thì xã Hợi đã rút cái dao ra rồi, lại làm dứt luôn cả cái tay của người chết nữa (vì lúc đâm vô đau quá, nên xã Năng có đưa tay ra đỡ nắm nhằm cán dao, thành khi rút con dao ra phải đứt). Trước mặt mấy tên lính, xã Hợi cũng còn năng-nỉ một vài câu cũng khá khen. « Thôi các bác không cần phải đánh đập tôi chi cho nhọc lòng, vì việc ưc hiếp và oan cho tôi quá nên mới làm phép quan mà dùng đến thủ đoạn nầy ». Nói xong mặt vẫn không đổi sắc. Lập tức quan truyền đem giam vào khám, còn cái thây kia cũng chở đi ngay. Đó rồi người đồn đi kể nói lại chẳng bao lâu mà thiên hạ đua nhau đi coi đông lắm.

Nói đến đây lại còn nhớ trong mấy năm về trước đây cũng thấy kỳ nợ đâm thấy thông kia tại Tòa bố vì chứ tỉnh. (*Hồi ấy người mình lần quá !*)

Duyên cớ đây nghe ra thì cũng chẳng khác gì lời của xã Hợi nói với mấy tên lính chỉ vì chút ưc đó ít ôi

« Nguyên xã Hợi trước có vay của xã Năng dâu mấy ngàn đồng bạc, trả lần lừa được một ít rồi, vì « tiền lời nặng quá, » nên trả chưa hết, sau xã Hợi có xin bớt đi chút đỉnh còn bao nhiêu tính trả hết ; xã Năng chịu. Trả xong rồi hồi giấy, xã Năng nói còn mắc việc chưa soạn được, xã Hợi cũng dành chịu vậy ; sau lại cũng chẳng hay hồi đến vì tin xã Năng là một nhà nho phú ở chốn nầy, hà lẽ lại làm đều chẳng đáng vậy sao ? Vả lại cũng có quen biết nhau một ít, nên không đem lòng ái ngại đều chi, chẳng hay dâu đồng bạc trắng mà làm đen lòng người, mà cũng có thể ; cách ít lâu lại có đơn của xã Năng kiện xã Hợi tại tòa nói nợ còn mà đòi mãi xã Hợi chưa chịu trả. Thiệt cũng bởi xã Hợi quá tin, quá tin nên mắc, quá nghe nên lầm ! Chiều bửa nay thử tư tòa lại xử vụ nầy, xã Hợi nhơn tiện đi hầu mà tới tại Tòa thi hành mưu chước của mình đã toan liệu trong mấy lâu.

Gớm thiệt ! thế mà hiện thời còn chẳng biết bao nhiêu là nhà luôn giỏ bể mãn, lựa cơn tùng rồi mà ăn cho nhiều, vẫn cứ cho bạc một vốn chín mười lời, mà bợm vay cũng chẳng biết ngán. Đời cũng lắm kẻ sanh nhai ! cho đến đổi buộc người ta nhiều oan ức phải sanh ra lắm điều quá ư gan dỏm !

Lai cảo : NHÃ

CỘT TÌM THẦU

Travinh. — Đời bây giờ phần nhiều các cô coi chữ trinh không mấy cui là trọng. Bởi nên phong hóa suy đồi, chữ trinh vì đó càng ngày càng rẻ, nên hạng người mất trinh càng bửa lại càng nhiều.

Thử để ý xem nhựt-báo chưng trong một tháng thì thấy chẳng biết bao là người thất tiết, mất trinh, mà phần nhiều là con nhà danh giá. Còn việc âm thầm chưa ai hay biết, cũng là chuyện hư nết xấu của con nhà hạ tiện lại không sao kể xiết nữa.

Các tờ báo đã làm phen kêu ca việc công, dung, ngôn, hạnh của bọn nữ lưu ta, thì đã không kết quả gì, mà phường học đòi hiểu ngỏ hoa tường lại còn tăng thêm số mái.

Như mới đây tôi lấy làm may mắn mà thấy đặng một bức thơ của một cô kia, gởi cho thầy ba, mà chẳng rõ là thầy ba nào.

Đâu mà có bức thơ nầy ? Vì sao mà tôi coi được ? Xin trả lời : bức thơ nầy ở nơi tay một bà già kia ở một xóm với tôi. Bà già nầy tuy không dám cho là tân kế, song cũng là một mụ buôn người có tiếng.

Một ngày kia tôi thấy bà cầm lo-lo một cái thơ không bao. Tôi đoán chắc chẳng chi khác hơn là một bức thơ tình. Vì tôi có tánh hay lục mạch nên mượn lấy bức thơ ấy mà xem. Thiệt quả là thơ tình chẳng sai !

Trong thơ ấy có mấy lời vắn tắc như vầy, xin chép ra đây cho độc giả nghiệm xét :

Cher thầy Ba,

Tôi vẫn nghe tiếng thầy đã lâu và cũng có gặp thầy nơi chợ nhiều lần. Tôi chưa biết thầy có lòng ái truất đến tôi nhiều lắm, ngặt vì lịnh song-đường tôi nghiêm khắc quá, nên thấy khó nỗi trao lời. Vậy nên tôi chẳng sá chi chút mảnh đào thơ nầy mà làm cho thầy phải nhọc lòng trộm ái. Tôi xin gởi đôi lời vắn tắc nầy cho thầy thấu rõ rằng tôi đây cũng một ý như thầy đã lâu, vậy xin thầy khá tưởng mà chớ khá chê cười.

Marie...

Xem thơ rồi tôi chẳng biết là thơ ai, mà gởi cho thầy nào, chỉ thấy trên thì đề thầy Ba, còn dưới thì ký tên Marie, lại thêm chấm chấm. Tôi lấy làm tức tối hết sức, vì tôi đã nằn nỉ với bà già rào lời mà bà nằn nằn quyết một không chịu cho tôi biết hai tên ấy, bà lại nói rằng bà vị bụng tôi mà cho xem cái thơ vậy thôi, còn hai cái tên thì bà xin giấu, chớ không chịu nói.

Theo lời vắn trong thơ nầy thì cô ấy cũng là con một nhà ở địa vị cao sang và cũng có nếm đặng mùi văn chương nhiều ít. Đã là con nhà trâm anh và thêm có học thức thì còn chi quí hơn bằng, thế mà nết gái không tròn, lan lơ như thế nghĩ có buồn cười không ?

Cô Marie ôi ! Thế khi lương tâm cô, nó không rầy la dứt bằn chi cô sao mà cô nỡ đem cái mình vàng vóc ngọc trộm lịnh song đường, mà trao tình kết nghĩa cùng người như vậy ? Thế thì cô đã quên hết những lời của thầy, cô, cùng cha mẹ dạy cô thuở còn niên thiếu cho đến lúc trưởng thành hay sao ?

Vậy mà ngày nay cô thấy đặng bài nầy rồi, cô có thọ thẩm với bạn mày xanh tuổi trẻ của cô chăng ? Cô có biết ăn năn hối ngộ mà trao đổi cho giá trong, tiết trắng lại chăng ? Hay là cô cũng cứ giữ chặt chứ đồng với tình cho trọn ? Thế thì cô chẳng có chút điểm lương tâm gì hết, mà cha mẹ cô cũng lấy làm vô phước mà thấy đặng lòng lang dạ thú của cô nữa. Cô đã làm cho nhục nhã chốn gia-đình cô mà còn thương hại cho xã hội ngày nay có thêm một người thiếu nữ lẫn lư như vậy.

Phan-Duy
Bảng-đa Travinh

ÁN CƯỚP QUEN

Vinhlong. — Trong đêm 22 rạng mặt 23 Avril rồi đây, lối 12 giờ khuya, tên Nguyễn-văn-Qui, 65 tuổi, thợ bạc ở làng Mỹ-thạnh-trung, đang ngủ ngon lành xảy nghe tiếng súng nổ rầm rầm nên giựt mình thức dậy. Lúc ấy có 8 tên ăn cướp đến động cửa mở hoát ra, hơi thấy xách súng xốc vô còn một thằng cầm súng đứng ngoài gát cửa. Nguyễn-văn-Qui tuy đã thất kinh song còn dòm coi thì thấy trong tốp tên ấy lại có tên Ký, tên Trọng ở Long-tân (Cầnthơ) đồng lỏa. Chúng nó bắt Ng.-văn-Qui trói lại rồi lấy một cái mền đắp mặt hầu lại-nhưng tên Qui cũng lén dở mền ra nhình mặt được mấy tên nữa song không biết tên chúng nó.

Đó rồi ăn cướp mới lục soát cùng nhà lấy hết 700 $ với đồ nữ trang giá đáng 700 $ và áo quần tính gần 100 $ nữa.

Lúc ăn cướp ra đi thì có nói với nhau như vầy :

« Anh em lấy giữ mình, chuyến nầy tài gia đã biết mặt rồi đó. »

Sáng ra Nguyễn-văn-Qui đến báo với quan Chủ-quận Tambinh hay các việc ấy. Thời may lối 1 giờ trưa tôn Qui đang nói chuyện với đội Thân và hai tên lính, xảy có một chiếc ghe chở 60n người cheo ngan qua đó, tên Qui nhình biết mặt ba tên có nhập bọn ăn cướp hồi hôm nên kêu ghe ghé lại. Hỏi ra mới hay là tên Trọng, tên Thời và tên Giao. Bắc hết đến nhà quận tra hỏi thì tên Trọng thú thiệt đuôi đầu, duy có hai tên kia thì chối lức.

Kế đó vị Thanh-tra sở Mật thám Rossi và ông sơn-đầm Ballet bắt được tên Đào-văn-Chương và Nguyễn-văn Đạo, còn quan Chủ-quận Trràôn thì nã tróc tên Nguyễn-văn-Quới.

Mấy tên nầy đều chối rằng không có đi ăn cướp song cũng bị giải đến Tòa để chờ quan trên tra xét lại.

ANH HÙNG HAY LÀ ĂN HỦN

Tiểu cần. — Vụ tên Nguyễn - văn-Minh kêu là Thinh, trong khoản tháng chính Annam năm 1924, nó chém tên Trần ngọc Lâu kêu là Bộ Lâu tại làng T. C. một dao nơi mặt. May cho tên Lâu không chết.

Toà sơ Trà vinh kêu án tên Thinh 8 tháng tù, nó liền chống án lên Saigon, nay tòa Saigon kết án sụt xuống còn 3 tháng. Chuyện đó chư độc giả có lẽ cũng còn nhớ.

Sự tích như vầy : Tên Thinh gốc ở tại làng Tiểu-cần, cha mẹ khuất sớm, chẳng chịu ở với bà con, vì vô nghiệp nghệ, nên mới tính ra đi lưu lạc. Thinh trôi nổi xứ nầy qua xứ kia, quảng bao cực khổ, may tấp tới xứ Bạc liêu là chỗ nó làm mướn dặng, vui thân phận mại cho chúng chà xác, lần hồi có nhiều người thương vì đề sai khiến.

Thinh lúc nầy lo làm ăn đến khi có đồng ra vô trong túi rồi lại sanh sửa ngao du theo lũ hoang đàng, vả lại Thinh lưng nách tóc quăn môi trớt dậm vỡ đứa nên bọn du côn cũng dùng được nên cả bọn kêu nó là em nuôi. Lắm lúc Thinh ngang tàng, xỏ lá, giỏi tài đánh lộn, nên bị án biệt xứ Bạcliêu 5 năm ; vô kế khả thi, biết làm sao, phải thả vỡ xứ sở của mình, mà nương ngụ cho qua buổi.

Chuyến nầy bà con, anh em thấy Thinh về, biết nó là thằng hoang đàng song không lẽ bỏ cho đành, nên đến khuyên lơn và nuôi nó cũng no đủ, đến anh em bạn cũng không bỏ qua. Thinh tưởng mình là bảnh nên trở sanh chứng cũ, chẳng màng thượng, không kể hạ, xiêu càng ngan dọc. Nó ỷ tài sao đó, nên chém tên Lâu dặng lấy oai, chẳng dè lần thứ nhì nầy tửa tựa như lần thứ nhứt, may Tòa xử 3 tháng cũng là phước lắm.

Thật quân vô học thức không có lương tâm, tưởng mình vậy là giỏi đủ cho người sợ oai, khiếp vía kinh hồn ; tuy ngồi trong khám mặc dầu, nhưng lòng chẳng nao, trông cho mau về xứ dặng làm du côn lần thứ ba nữa. Chừng mãn tù vô xứ, cùng ra thân chịu lón xin tiền chúng bạn mà chi dụng *Ăn hùng đa !* Tuy nó lầm lỗi như vậy, chớ cũng có kẻ thương người ghét, vì thế mà cũng được ở yên.

Cách ít lâu rồi, thì cũng sanh sự nữa mà thôi, không muốn cho ai thương hết. Như hôm ngày 17 Avril 1925 nầy dây, vì sự lỗ mãng, phách lối của nó, nơi đám đông người, làm cho người ta dần lòng chẳng đặng phải ra oai cử vô với nó, coi bộ nó đã mềm xương, mà miệng hãy còn leo lẻo. Tức thì sơn-đầm đến bắt tên G... là người mà Thinh muốn ăn tươi nuốt sống đó, giam vào bót ; tại Thinh ỷ mình lu lối khinh khi quá lẽ, nên chúng chẳng dung, may chưa chết là phước. Theo lời khai G... thì lỗi tại Thinh có chứng cớ rõ ràng, nên có lẽ tên G... cũng vô tội.

Bây giờ còn đang giam tại khám Travinh, chưa chầu Tòa xuống phước cho Thinh lần thứ ba nầy, có giống như mấy lần trước.

H. S.

Lời rao

Cần dùng gấp một thầy dũ sức dạy rút một hai đứa trẻ đặng thi Certificat d'études primaires

Lương từ 50 tới 60 $00 và được ăn cơm và ở tại nhà chủ

Xin đến hỏi M. Huyện Vĩ.

(Giadinh).

H. DELPEYRAT

Khi trước là Hãng R. POURTOU
Số 54 nhà 53bis, 55, 57, 59
đường Amiral Dupré Saigon
RƯỢU CHÁC, RƯỢU MẠNH
RƯỢU KHAI-VỊ, RƯỢU TIÊU-HÓA

TRỒNG RĂNG
QUAN LƯƠNG-Y CUNADO
ở đường Chasseloup Laubat
số nhà 15
Nhổ răng một cách rất êm ái.
Trồng răng bằng sành và răng vàng

Cáo bạch

Kính tỏ cùng lục-châu chư tôn biết rằng : Tôi có một người con trai tên là La văn-Tỷ dit Chí-Thiện, vì đã hoan đàng lâu nay, nên tôi chẳng nhận biết tới nữa. Vậy nợ nần gì của tên Tỷ dit Thiện nói trên đây làm ra cùng là việc chi khác nữa tôi chẳng biết đến.

La-tử-Âu,
Commerçant, Hàtiên.

Phải ngừa thuốc giả

Kính lời tỏ với lục - châu chư - tôn được rõ : những các thứ thuốc cao, đơn, hườn, tán của bổn đường, đều là thuốc của ông lương-y Vi-Tế-Sanh bổn thân ra công chọn lựa các thứ thánh dược nơi mấy danh san, mà chế luyện cho được tận thiện tận mỹ, rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đời, dùng hình ông Phật mập mà làm ký hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người, lấy số ngàn muôn mà kể, khắp cả hoàn cầu thảy đều xưng danh tụng đức, thiệt bổn đường mừng chẳng xiết chi.

Chẳng dè mới đây lại có kẻ gian nó giục dỗ tư lợi, chẳng kể tổn nhơn hại mạng, nên nó dùng các thứ thuốc rất xấu hèn mà chế ra các thứ cao đơn hườn tán, rồi nó nhái theo hiệu Nhị Thiên Đường, như là Thiên..... Đường) hay (Tiên... Đường) vân vân và làm những bao, những hộp, những ve, giống tựa tựa như của bổn đường vậy mà gởi bán khắp nơi, song hãy xem cho kỹ thì ắt biết giả chơn.

Vậy từ đây nếu chư tôn có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG và hình ông Phật mập thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.

Nhị-Thiên-Đường.
38, rue de Canton, 38, Cholon.
Chủ-nhơn cẩn-cáo.

MUỐN BÁN

Một cái xe-hơi nhỏ, bốn chỗ ngồi, còn tốt, ít đi, giá 700$00.
Muốn hỏi xin lại đường Pellerin số nhà 52.

Tám năm danh tiếng

Nhà họa chơn-dung
NGUYỄN - ĐỨC - NHUẬN
57 rue Catinat 57. — SAIGON

Thợ vẽ có bằng-cấp trường Xảo-Nghệ và 3 cái bằng-cấp Đấu-xảo. Năm 1922 dự cuộc Đấu - xảo Marseille đặng thưởng Médaille và bằng-cấp danh dự.

Kính thưa quí-vị,

Trót 7 năm trường, quí - vị thường thấy tôn nhà Họa-chơn-dung Nguyễn-đức-Nhuận trên các tờ báo, nào là lời khen thơ tặng của các danh gia ; thế quí vị cũng trọn tin bổn hiệu. Nhơn vì trót năm nay, vì hình vẽ nhiều quá phần tôi cũng nhiều việc, nên có bề trễ vỡ sự họa-chơn dung ; xin quí vị miễn cho. Kể từ ngày nay, các việc tôi đã sắp đặt có thứ tự, quyết chẳng còn trễ nãi, và đã dời nhà họa chơn dung của tôi lại đường Catinat số 57 là nơi thị-tứ nhứt ở Saigon ; phòng chưn hình kiểu thì chưn ở dưới, còn phòng họa thì để trên lầu. Công việc làm tôi sẽ hết lòng sốt sắn và kỹ-lưỡng, cho vui lòng quí khách.

Nay kính
NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN.
Cẩn bạch.

Những
Độ hộp hiệu
CASSEGRAIN
dều
NGON
Thượng hạng
L. JACQUE et Cie
CÓ TRỮ BÁN

Đồ âm công kiểu văn minh hạ đạo khiên hoặc đi xe hơi cũng đặng của Huỳnh-trí-Phú đã chế tạo ra hơn 10 năm rồi lục châu đều biết tốt và đẹp nhứt trong nước Annam, nay dọn đã cho mướn tại Cholon đường Cây-mai số nhà 33 và 33 bis cần dùng xin đánh dây thép hoặc gởi thơ nội trong một ngày sẽ có đồ đem đến tận nơi chở bằng xe hơi không trễ, giá từ 100$00 sắp lên sẽ có đồ đi xứng đáng

BAZAR PHAN-THANH-BIÊN

54, đường Viénot
Giáp phố Chà bàn cũ
Ngan Chợ-mới Saigon

Chư tôn ở lục-châu có dịp đến Saigon, muốn mua đồ chẳng cần tìm đâu cho thất công, xin mời lại tiệm tôi, có bán đủ các món đồ kể sau đây: Đồng hồ CARILLON WESTMINSTER đủ thứ. Máy hát xoắn và kiểm, nhiều kiểu thiệt tốt và có đĩa hát cải lương. Có trữ nón Casque hiệu « COQ GAULOIS » và « Forme Anglaise », đồ bằng pha lê và Aluminium đủ thứ. Có cao kiểu đèn cao, thấp, bọng Huê-kỳ, chưn cẩm thạch, có hoa li da tây, có cao thứ đồng hồ rẻ, đồng hồ đeo tay, và trái quít, chạy rất đúng giờ, máy móc cũng tốt, có giấy bảo lãnh năm năm.

Tiệm tôi lại có làm Đại lý giày tây hiệu « *Ông Cọp* », áo sơ mi, cols, rẻ-gates, vớ, đủ kiểu đủ màu, có áo Pardessus, bằng cao su và gabardine, giá rẻ lắm.

Yêu nhau giúp vững thương trường
Người sau tập bước theo đường ấy đi...
Ngoại bang hết dám thị khi

Công-ti Quản-hạt đại thương
Công-ti nặc-danh vốn 30 000 000 quan

Grands Magasins Charner

SAIGON

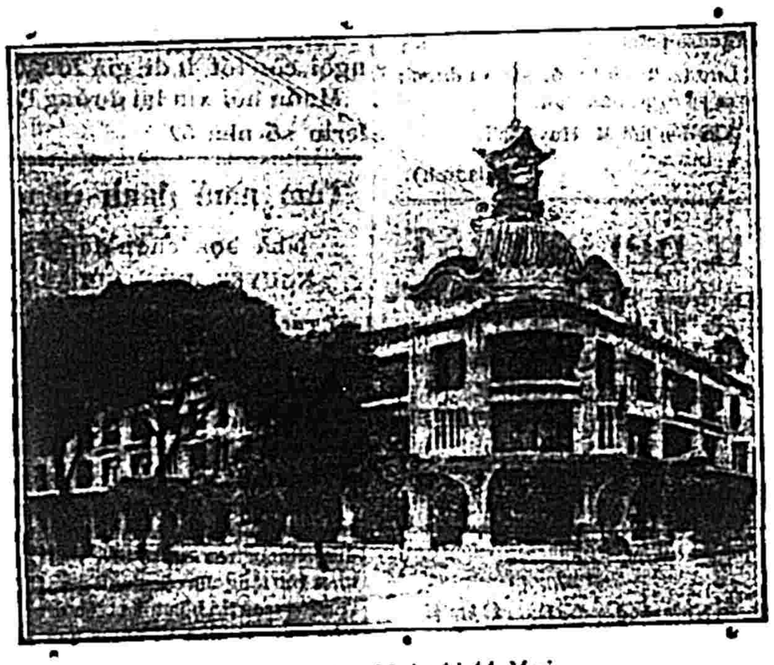

Thứ sáu 1er Mai tới 11 Mai
Chưng bán đồ làm kiểu vô số
như : Dầu thơm — Đồ trang điểm — Đồng hồ — Đồ vàng bạc — Giấy
Đồ nấu ăn — Dao — Đồ gốm và đồ kiểu — Bàn chải — Vệ sanh —
Điển khí — Đèn đuốt — thể thao — Đồ di dưỡng —
Đồ nhạc — Áo sơ-mi đồng nông
Áo trong đờn bà — Giầy — Đồ ăn

PHÒNG GỌT MÓNG TAY
PHÒNG UỐNG TRÀ — QUÁN RƯỢU ĐIỂU HUÊ-KỲ
CÓ NHẠC { Thứ năm chiều từ 4 giờ 45 tới 6 giờ 45 / Chúa-nhựt sớm mai từ 9 tới 11 giờ 30
XIN ĐẾN COI CÁC KỆ CHƯNG HÀNG
XIN COI SÁCH IN CÁC MÓN HÀNG

NÊN THỪA DỊP BẠC LÊN CAO

Sự chắc thật làm nên sức mạnh của bổn hiệu

Điện-tín : MAGCHARNER — Dây thép nói { Nói lại sở quản-lý số 140 / Nói lại sở buôn-bán số 543
Thùng thơ số 528

Xin ghé mắt ! ! !

TÂI PHÁT KHÁCH-LÂU
CỦA M. TRẦN-XÃO dit KHÁ

Kính cùng quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô cùng lục châu quân-tử đặng rõ:

Bấy lâu nay tôi chăm nghề sự chủ khan thể cảnh của khách lữ, nên nay tôi chẳng nệ hao tốn ráng sức lập một cái phòng ngủ hiệu « TÂI-PHÁT KHÁCH-LÂU » ở tại đường Tổng-đốc-Phương môn bài 44 và 46 Cholon. Phòng vi rất thanh-khiết lại sáng-sủa, và mát-mẻ lắm ; tiền phòng tôi tính rất nhẹ hơn các nơi, cùng trẻ sai vặt (boy) đều đề khiến, quí-khách nghỉ nơi phòng đều đặng vừa ý.

Quí-chức thừa dịp đến Cholon xin ghé tại « Tâi-Phát Khách-Lâu » tạm nghỉ thì sao sao quí-chức cũng đặng vui lòng, đã ở gần gare xe-lửa Cholon-Mytho cùng là bến xe-hơi đi các nơi, tiện bề cho quí chức.

Tôi cũng có lãnh may đồ y phục theo kiểu Langsa và Annam đủ kiểu, lại có bán hàng Tàu, và hàng Bắc tốt nhứt hạng, và bán đồ nữ trang theo kiểu kim thời rất khéo. Trừ những hiệu xe thiệt tốt là hiệu ALCYON, R. P. F. R. F. D. HIRONDELLE, BÉCÉ SPORT, C. A. F, DIAMANT, MOCHET, SPHINX, và có nhiều hiệu khác giá chừng 40$00. Lại có tiệm bán cơm tây (Restaurant) và bán cà-phê.

Vậy xin mời quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô, thừa lúc rảnh việc xin dời gót ngọc đến tiệm tôi, thì tôi hết lòng hoan nghênh thậm trọng.

Nay kính bạch.
Chủ anem. TRẦN-XÃO dit KHÁ.

Duy-Xuân ấn quán

Tại đầu cầu sắt Sadec

Có in đủ các thứ thơ, tuồng, truyện, sách, bằng chữ Langsa và quốc-ngữ. Có in sổ bộ, các thứ giấy tờ về việc mua bán, các thứ danh thiệp, bao thơ, thiệp tang thiệp mời đám cưới v.. v...

Có bán đủ các thứ giấy, viết, mực, bao thơ, ngòi viết, thước gạch, gôm, viết chì và đủ thứ sách vở cho học trò các trường dùng.

Mỗi món đều bán rẻ hơn các nhà in khác.

Duy-Xuân ấn-quán,
kính mời.

FABRIQUE DE CASQUES FANTAISIE
Vente en gros et détail
GRAVURE sur MÉTAUX et MARBRE

TRẦN-DUY-BÌNH
Số đường Gallieni (đường d'Adran cũ)
SAIGON

TIỆM LÀM NÓN ĐỦ CÁC THỨ
Bán sỉ và bán lẻ
Khéo của thợ coi đều bằng đồng, bàn đồng, và bằng đá cẩm-thạch

Dạy học đánh máy, mỗi tháng 8$00. Phải học ít nửa là ba tháng. Trường không có lãnh học trò ở trong, mà có thể gởi nơi nào tiện, cứ mỗi tháng tiền cơm 10$. Tiền trường phải đóng trước. Học comptabilité pratique mỗi tháng 10$ mỗi tuần học hai lần (ban đêm). Học trong sáu tháng biết đủ làm việc.

COURS DE DACTYLOGRAPHIE & DE COMPTABILITÉ PRATIQUE
10, Rue Martin des Pallières, en face de la pare de Dakao
SAIGON

Chúng tôi có lãnh chép giấy tờ bằng máy viết và làm sổ bách cho các thương gia. Làm mau, giá rẻ.
Xin do nơi :
M. Fguyễn-văn-Mễ.

Muốn bán

Một cái xe hơi Renault 10 H. P. kiểu 1921, năm chỗ ngồi, xe còn mới và đủ đồ phụ tùng.

Ai muốn mua xin do nơi Bổn quán mà thương nghị giá cả.

H. Humbert
78, Boulevard Bonnard

Bijoux titre "FIX"

Vendus en francs aux prix de France

Colliers de 20 à 50 Fr.
Chaines montre de 45 à 90 Fr.
Sautoirs de 100 à 150 Fr.
Bagues dame de 9 à 30 Fr.
Bagues homme de 20 à 50 Fr.
Broches de 12 à 30 Fr.
Broches barrettes de 20 à 50 Fr.
Epingles cravate de 6 à 30 Fr.
Epingles foulard de 15 à 40 Fr.
Boutons manchettes de 20 à 60 Fr.
Médailles religieuses et fantaisies de 6 à 30 Fr.
Breloques de 5.50 à 25 Fr.
Boucles d'oreilles de 6.50 à 30 Fr.

Bánh Quốc-Nữ

Xin chớ lầm tưởng bánh Quốc-Nữ cũng như bánh bán của khách-trú xưa nay ; bánh Quốc-Nữ là bánh làm rất tinh khiết lại có beurre, sữa bò, chocolat và vanille, ăn không khỏi nào phá bụng.

Vậy quí ông quí bà, khi có dịp đi đám cưới, tân gia, tân quan, hoặc kỵ cơm chạp, xin nhớ mua vài đồng bạc bánh lẻ hoặc năm ba hộp bánh nguyên, trước cúng sau đem ra đãi khách, thì rất đẹp mặt vô cùng.

Lại lúc đến kinh thành có việc, khi ra về xin quí ông quí bà, nhớ mua ít nhiều về cho bà con, em cháu, ngõ giúp giùm cho cô nghệ gái nhà Nam được mau tấn phát.

Có trữ bán tại nhà tôi, và tại tiệm bán hàng tây, hàng tàu, của chú tôi, là M. Nguyễn khắc-Trương, ở đại lộ Bonnard số 82.

NGUYỄN-THỊ-THÂN
Propriétaire de la Fabrique de Biscuits Quốc-Nữ
18 Rue Larrylière
Saigon

A. DENHOLM

N° 36-38, Rue Lefèvre N° 36-38
SAIGON

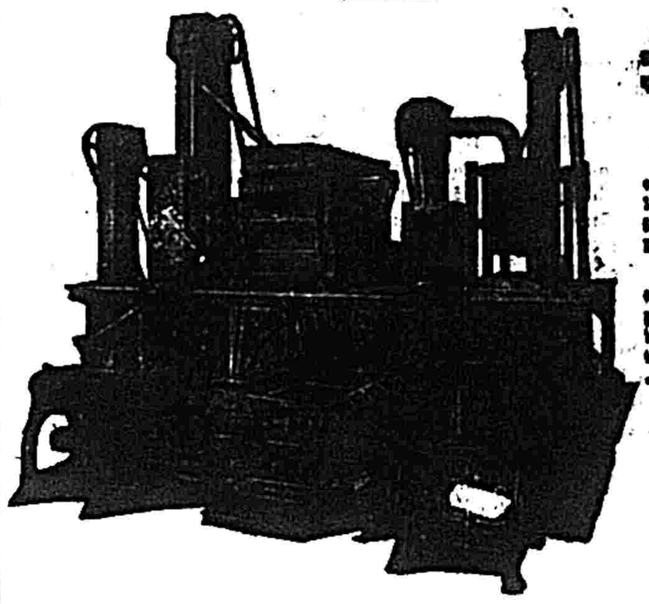

NGUYÊN GIÀN MÁY — ĐỒ PHỤ TÙNG — ĐỒ THAY ĐỔI — DÂY TRÂN EMERIE — VÂN VÂN — MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG — MÔ-TEUR NỘI SỐ-DE V. V GIÁ PHẢI CHẲNG

NHÃN CON-BEO MÀU ĐỎ

THÙNG BA-RÍT MÀU VÀNG

Rượu Chác Đỏ
"Rivesaltes"
VIN ROUGE SUPÉRIEUR

Rượu Chác Trắng
"Courtelot"
VIN BLANC SUPÉRIEUR

Tối thượng hạng và ngon hơn các thứ nhãn hiệu khác.

Chư-tôn có mua rượu chác hoặc đỏ hoặc trắng, hãy nhìn cho dấu nhãn « CON-BEO » *màu đỏ*, nhãy liền thùng « BA RÍT » *màu vàng* như trên đây vậy, mới là rượu chác thiệt tốt thiệt ngon của Bổn-hãng, kẻo lầm thứ giả mạo tốn tiền mà vô ích.

Có gởi bán, tại Saigon-Cholon và khắp cả Lục-Tỉnh. Tiệm nào đều có trữ bán sỉ và bán lẻ.

Nhà buôn Vĩnh-xuân-Long

Tại BàChiểu làng *Thạnh-mỹ-Ấn (Giadinh)* ở tại con đường vòng Bà-Chiểu qua Thị-Nghè. Tiệm nầy mới lập vốn của người Annam hiệu *Vĩnh-xuân-Long*, bán sỉ và bán lẻ đủ các thứ cây, *dầu, sao, gỗ, thao-lao, vựa*, vân vân hoặc chưa cưa hay là cưa rồi, tùy thích người dùng.

Tại đây cũng có bán *đá tảng, đá miếng, dầu con rái, và chai* để xám hay là trét ghe. Các món kể trên đây gốc ở Tâyninh đem xuống.
Giá thiệt rẻ, chở tới chỗ.

NGUYỄN-VĂN-THỌ.
Marchand de bois

HOTEL D'ANNAM
Nam-Việt Khách-Lầu

N. 77 à 80 Boulevard Charner
9 à 15, Rue Caraballi
Đường Kinh-lấp, đường Caraballi
SAIGON
HUỲNH-HUỆ-KỲ, Chủ tiệm.

Kính cùng Quí khách rõ: tôi dọn một tiệm ngủ hiệu là HOTEL D'ANNAM (*NAM-VIỆT Khách-Lầu*) phòng rộng mát và mạch sẻ tâm, cùng có dọn phòng ở từng dưới đất được cận tiện Quí-khách, xin Quí-khách thừa dịp đi Saigon xin đến tiệm tôi mà nghỉ lấy làm thượng hạ lắm.

Lại tôi mới mở thêm một giải phòng ngủ rất mát mẻ tại đường Caraballi, trước nhà hàng Levan-Hiu từ số 9 đến số 15.

HUỲNH-HUỆ-KỲ, Chủ tiệm.

ƠN DÊN OÁN TRÀ

Tác giả : NGUYỄN-TÍNH-YÊN

(Tiếp theo)

— « Sao em dám vô đây ? Chẳng kêu gọi chi trước cho qua được hay ? »

— « Thưa, tôi coi vàng, vô trước sau : chỉ thấy có một mình cô, nên tôi mới dám vào. Vả lại cái thơ nầy và nói và đưa rai cậu tôi lại bảo là cần kíp, nên tôi phải đánh bạo đi vào chẳng dám đợi lâu, vì e ra trễ nải.... Thưa cô tôi về. »

Nàng cầm cái thơ thì pháp phồng lo sợ, chẳng biết vì sao mà chàng lại gọi là cần kíp. Có đâu gì bất hạnh xảy đến cho chàng chăng ? Xé thơ nàng lướt những nghĩ mang rùng rỡy !

Thơ viết như vầy :

Dakao, le ... Mars 1925.

Lê thị Huê yêu dấu,

Ôi ! đã viết mà viết cái thơ nầy, thì lòng tôi luống những âu sầu áo não, đau đớn lắm cô. Vì thường khi viết thư cho bạn thời là một đều vui vẻ ; cớ sao nay gởi đến bạn ? ấy vì cái thơ hôm nay khác hẳn ! Cái thơ tôi phải buộc lòng ! Cái thơ bởi mẹ cha đồ ép ! Vậy lời lẽ trong nầy, chẳng may ra có đều gì trái ý, thì bạn cũng vì bởi mẹ cha tôi mà lượng cho.

Bạn ôi ! Thường khi tôi hay nói cùng bạn rằng : Tôi vốn là kẻ yêu hoa xót ngọc, chẳng phải phường quốc gió rũ trăng ; từ ngày tôi cùng bạn trộm lén mẹ cha, giao lời thề hải, thì lòng tôi hằng mong sao cho sớm kết giải đồng, duyên ưa phận đẹp. Tưởng khi bạn cũng rõ lòng tôi : muốn cho gắn chặt keo sơn, hay là chuốt trao giá đái ! Thế mà đến ngày nay, bạn rất vô-duyên ôi ! Đồn đâu sét đánh lưng trời, rụng đâu hòn lửa ! Cáo cớ thay cho Tạo-vật, chẳng chịu động tất lòng ; độc ác Nguyệt bà lại buông lời mối chỉ ! Nỡ làm cho lạc nhạn, ly loan, chia quyên rẽ túy ! Đau đớn lắm bạn ôi ! Bạn có hay bởi mẹ cha ép buộc đều giá thú, nghinh hôn, chớ chẳng phải tự tôi lại phụ phàng duyên kim cải ! Bạn hãy biết cho tôi cũng lắm lời từ chối, nhưng mụ cha đã quyết nhứt, nên phận làm con chẳng dám chẳng vưng ! Thế nên tôi phải vưng lời... Tôi cũng biết cho bạn đọc đến hai chữ vưng lời thì lấy làm đớn đau cho bạn lắm ! Vậy mà bạn có biết cho tôi, vưng lời mà trong tâm-phổi tôi rất xốn xang dường có cả muôn ngàn ngọn lửa nồng nấu-nung ung-đốt ! Tôi cũng tự biết rằng : tôi mà gả hiệp Châu-Trần cùng ai đâu khác thì tôi không khỏi phải mang : không cử vô lạm những đồn ham giàu phụ khó, kén lực thay hồng, đặng chim bỏ nả mà thôi, vì đối lại với đời, tôi là kẻ vô liêm sỉ, chẳng lương tâm, dường như đối giả cùng bạn, làm cho bạn đến phải mất tin mất cậy ! Đã thế, lại chẳng sớm lo rửa mặt rửa mày, cậy bà mối lái cho cha mẹ được vui lòng, lại toan chọn nơi phụng sánh loan vầy, để bạn phải duyên ra đang dở.

Bạn ôi ! Tôi vẫn biết thế là làm cho tôi phải sai lời ước hẹn, phụ nghĩa sắc cầm ; nhưng vì lịnh cha, đã rất nghiêm nghị quyết lòng, phận làm con dám đâu cãi trái ! Kìa câu :

Duyên hội ngộ, đức cù lao
Chữ Tình chữ Hiếu bên nào nặng hơn?

Ôi ! Muốn cho trọn Hiếu với cha, tấo phải lỗi Tình với bạn ! Tưởng cho bạn mà ở vào cảnh trạng đau đớn của tôi lúc nầy, thì vị tất bạn đã xử vẹn ! ! Thế thì đã là :

Kiếp nầy duyên đã phụ duyên
Dạ đài còn biết sẽ đền lai sinh !

Bạn ôi, viết tới đây, tôi hết biết phải nói thế nào mà ngỏ cho được ! Tôi là người giả dối ! Tôi đã phụ lời thề hải sơn minh quên khi nguyền ước ! Người như tôi còn gì mà nói nữa !

Nhưng trăm sự gì, xin bạn cũng giùm nghĩ đến phận làm trai, đối với công sanh dưỡng, mà lượng xét giùm cho ! Nói thì phải nói đã thôi chớ... chớ bạn là người hữu học, đã từng đọc sách xem thơ, nếm biết thánh hiền đạo vị. Thế thì cũng biết nghiệm cổ suy kim, xét đều phải trái. Vậy nên tôi tin chắc vững-vàng rằng bạn sẽ chẳng phụ tôi mấy lời thành tổ ! Tiện đây xin bạn hãy vị lòng soạn lại những thơ từ của tôi tự xưa nay mà gởi giùm trả lại, thì tôi rất đội ơn ngậm vành kết cỏ !

Bạn rất vô-duyên ôi ! Hiện giờ trong cõi nào tôi chỉ có chịu biết những đều cần rứt xốn xang trăm nghìn nỗi thảm ; chẳng còn có thể nào mà cầm cây viết cho vững dăng. Vậy bạn hãy cho tôi được dừng lời, và mượn hai câu nầy để làm lời dứt :

Tái sanh chưa dứt hương thề,
Làm thân trâu ngựa đền nghề trước mai !

Người bạn đang chứa chan tình cảm
HOÀN-CÔNG-DỤNG

Không nói cũng biết, thương lắm gia yêu ớt của đàn bà, mà ngộ phải cảnh trạng chia áo rẽ-bàn, phân ly loan phụng như thế nầy, thì đã gì mà chịu được ! Vả lại nàng là phận gái cần thơ, đục trong bể-nước, mà trót đã vì chàng, nên không trọn bề trinh hạnh nữ-nhi, giữ gìn giá ngọc. Thế nên nàng hằng mong chàng cây kẻ mối manh, cho sớm được bén kề hương-lửa ; cùng là rửa bớt tội mình cho sạch. Nào dè đâu bây giờ chàng lại chọn nơi kết mối tóc-tơ, để nàng phải lỡ-làng duyên nợ !

(Sau sẽ tiếp theo)

ĐÁNH DÂY THÉP
Để như vầy:
NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
Cholon

DÂY THÉP NÓI
Số 638

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38. — CHOLON

CÓ BÀN CAO THIÊN THƯỢNG CẢO ĐƠN, HOÀN, TÁN RẤT THẦN HIỆU NHƯ SAU NÀY

SÂM-NHUNG BỔ-THẬN-HOÀN
(Thuốc hoàn bổ-thận có danh)

Đàm tưởng trong thân thể con người, thận là cội rễ, nếu phần tiên thiên hao kém, hậu thiên giảm suy thì phải mau dùng thuốc nầy mà bổ tinh thần thì mới đặng mạnh giỏi luôn.

Cho nên Bổn-đường có ông Lương-y VI-TÉ-SANH, gần hết lòng hiệp chế ra thứ thuốc « SÂM-NHUNG-BỔ-THẬN-HOÀN » nầy, công hiệu như thần, điều hòa huyết mạch, bổ thận tráng dương, tư nhuận mặt mày, khoái hòa tuy vị, bồi khí sung thân, hoặc bởi sắc dục quá độ, mộng mị di-tinh, tinh tiết dầm dề, mồ hôi lai láng, hoặc hạ nguồn suy nhược, thận kém ốc lỏng, cử động yếu ớt, lỗ tai chảy nước, mỏi gối đau lưng.

Bởi các chứng ấy mà sanh ra, nếu dùng đặng thuốc nầy thì như cây khô mà được mưa móc nhuần gội, trở nên sung túc tinh thần, nở nang da thịt.

Thuốc hoàn nầy mà dùng nhiều chừng nào thì càng tốt chừng nầy, sống lâu sanh nhiều con, thiệt là một phương thuốc rất hiệu nghiệm lạ thường, rất quí trên đời, chẳng có thuốc nào bì kịp.

Chư quí-vị có mua thuốc nầy thì nài cho được cái hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG, nhãn Ông Phật kéo lầm đồ giả, uống vào sanh bịnh, bởi có nhiều chỗ giả mạo.

CÁCH DÙNG
Mỗi ngày uống hai hườn, sớm mai thức dậy uống một hườn, chiều trước khi đi ngủ uống một hườn: hãy dùng nước muối măng mằng hoặc nước trà mà uống thì rất nên công hiệu như thần.
Mỗi hộp 6 hườn giá là..... 0$60
Hộp cây mun 6 hoàn giá là. 1 00

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG NHỊ-THIÊN-CAO

Phàm con người ai ai cũng vậy cũng đều nhờ có khí huyết mà sống; nên bổ khí hư huyết kém thì trăm bịnh đều sanh, khí sắc xanh xao, hình dung gầy ốm, hoặc mặt vàng mỏi tái, hoặc sanh phù thũng mà khốn khổ cho mình.

Bởi vậy cho nên bổn đường chẳng nài gian khổ tìm cho được thứ thuốc hay nơi mấy danh San bên Trung-Quốc, hái lấy đem về, rồi hiệp với tổ thuốc bá bổ Trần-Qui mà luyện ra cho thành một thứ thuốc cao gọi là NHỊ-THIÊN CAO, thiệt là tu âm bổ dương rất nên hiệu-nghiệm.

Uống thứ thuốc nầy thiệt là đại bổ, hết nóng nảy, không hồi hộp, ít khát nước, Cố thần-nguyên, an tâm thần, sanh thêm tinh-thủy, cương tráng gân cốt, bổ tỳ hòa huyết.

Phàm hễ tinh-thần hoảng hốt, thân thể mỏi mệt, ăn uống chậm tiêu, hoặc tuổi già suy nhược bịnh hậu thất điều, hoặc nhứt thiết lao lư thương tổn, hoặc đau lưng yếu gối.

Chỉ như đờn bà con gái mà có bạch đái, hoặc đường kinh bế, huất mà không thai nghén, thân thể ốm yếu, ngủ tạng bất hòa, nếu dùng thứ thuốc nầy cho được lâu thì nguồn khí ắt phục; chẳng luận nam-phụ lão-ấu, và cũng chẳng luận những bịnh chứng nào, đều dùng được hết, ấy là một thứ thuốc đã hộ Tiên-Thiên và Hậu-Thiên rất nên hiệu nghiệm, nên gọi là NHỊ-THIÊN-CAO là vậy đó.

CÁCH DÙNG
Lấy một thố thuốc nầy hòa với 1 litre rượu trắng để cho được 24 giờ đồng hồ thì dùng được.
Mỗi lần uống chừng 2 ly nhỏ, tùy theo sức rượu uống nhiều càng tốt nếu dùng thuốc nầy mà đãi khách, hoặc đem mà tặng cho hàng tôn trưởng thì quí biết dường nào.
Giá mỗi thố là . . . . 0$80

TRẦN-CHÂU-PHẤN
Thứ phấn nầy của tiệm tôi hết lòng tìm kiếm mà chế luyện ra để trị bịnh con nít bị hóa-thương, hoặc ngoài da ngứa ngáy, hoặc sảy, gãi quá mà phải lở thịt ra, hoặc sưng lên nóng rát khó chịu, như bị các chứng ấy, nên dùng thứ phấn nầy mà thoa mấy chỗ ấy cho thường thì bịnh hết liền.
Bất kỳ nam-phụ lão-ấu hễ dùng nó mà thoa cùng mặt mày, mình mẩy cho thường, thì nó trừ đặng những mồ hôi nhơ tanh, nó lại làm cho cả mình đặng sạch sẻ thơm tho thêm nữa.
CÁCH DÙNG: Mỗi khi tắm rửa sạch-sẻ rồi thì dùng thứ phấn nầy mà thoa hết cùng mình.
Mỗi hộp giá là . . . . 0$35

VI-TÉ SANH CHẾ TRẦN BÌ
Đời nay hạ hay dùng 2 vị ngọt và mặng mà chế vị Trần-Bì nghĩa là đường với muối mà thôi, chớ họ chẳng biết hễ ngọt quá thì sanh đàm, mà mặng quá thì hay khắc nước, lại còn làm cho mất cái tánh chất của Trần-Bì.
Tại bổn đường Ông Y-Học-Sĩ Vi-Té-Sanh tuân theo phép xưa mà chế, dùng thứ Trần-bì cũ cho được 20 năm trước hết phải lấy hoài-sơn phục-linh, kiết-cánh, càng-cát, nguồn-sâm, bán-hạ, cam-thảo, và ô-mối nấu ra mà dầm cho thấm thuốc, rồi còn phải dùng nước gừng, Thanh-lam và lá Bạo-hà, tam chưng tam sái: rồi lại còn dùng những Huê-kỳ-Sâm, xuyên-bối, Thỉ-sương, và hạnh-nhơn nghiền cho nhỏ ra mà chế với nó rồi mới phơi giá cho khô.
Bởi có lắm công phu như vậy, cho nên nó chẳng lạnh mà chẳng nóng; được phẩm trung hòa, chẳng ngọt chẳng mặng, ngũ vị đầu đủ, hễ bỏ vô miệng thì mát và thơm, ngậm nó một hồi lâu rồi mới nghe có muối ngọt. Dùng nó thì thuận khí, tiêu đàm, lại sanh nước miếng, trừ phong dưỡng phổi, giải khác hết ho.
Đờn ông đờn bà đều dùng được cả, xin hãy dùng thử rồi mới biết cách chế Trần-bì của bổn Đường khác hơn của các tiệm, chẳng luận già trẻ bé lớn chi, hễ dùng nó thường thì càng bổ ích.
Chư tôn có mua xin hãy nhìn cái nhãn hiệu Ông Phật của Nhị-thiên-đường thì mới khỏi lầm đồ giả.
Mỗi thố giá là . . . . . 0$12
Mỗi lố 12 thố 1 20

LỤC-VỊ ĐỊA-HOÀN-HƯỜN
Thứ thuốc hườn nầy nó làm cho thủy hỏa tương tế, chẳng lạnh chẳng nóng ấy là một thứ thuốc trung hòa.
Trị những các chứng bịnh như là: Thận thủy không đủ, chơn âm kém huyết, tinh huyết khô khan, đau lưng nhức cẳng, tinh thần hao tổn, hình vóc ốm gầy tứ chi bãi hoãi hay rịnh mồ hôi, ho khan tắc tiếng, xây xẩm mặt mày, nóng nảy bào bọt, lưỡi khô cổ gắt, tinh huyết kém hao, đêm ngủ di tinh, tiểu tiện có huyết hoặc có nhợt, hoặc cang hư, hoặc thận hư, nhứt nhứt thảy đều dùng được.
Thuốc hườn nầy tư nhuận tinh-huyết, cái sự công hiệu của nó không kể cho hết được.
Mỗi buổi sớm mai và tối nống chừng bốn chỉ, nống với nước muối măng-mằng.

Con nít uống chừng một chỉ rưỡi, nếu cho nó uống thường thì nó kiếm-tỷ khai-vị, mạnh giỏi mau lớn.
Kị củ cải trắng và đồ lạnh - lạo ngưng trệ chẳng nên ăn.
Mỗi hộp giá là..... 0$30
Chư tôn có mua thì hãy nhìn cái nhãn hiệu Ông Phật-mập của tiệm Nhị-Thiên-Đường thì mới khỏi lầm đồ giả.

THẦN HIỆU NHÃN DƯỢC THỦY
Phàm con người sanh ra ở đời, trong ngũ quan thì có cặp con mắt là một vật chí yếu hơn hết, nếu không cẩn thận, để cho đến rủi ro mà hư cặp con mắt đi rồi thì phải khốn khổ chung thân. Bởi đó cho nên tiệm tôi đã hết lòng nghiên cứu những phương ảo diệu mà chế ra một thứ thuốc nước rất hay, để trị các chứng bịnh con mắt, hoặc bị phong-nhiệt mà sanh nhặm, hoặc sưng, hoặc đỏ, nhức nhối xốn xang, hoặc chảy nước mắt sống, hoặc sợ chói mà không dám ngó chỗ sáng, hoặc có mộng, hoặc có cườm, như ban nhãn-hoạn thảy đều dùng đặng cả.
CÁCH DÙNG: Mỗi ngày thường nhỏ vài ba lần vào con mắt, kị uống rượu cùng ăn đồ chiên xào nóng nảy.
Mỗi ve lớn giá là . . . . . 1$00
Mỗi ve nhỏ giá là. 0 30

ĐÈN LỬA KIỂU MỚI
THAY BẰNG DẦU LỬA

Đèn lồng, đèn đứng, đèn treo
Hãn tại tiệm
TRẦN-QUANG-NGHIỆM
Đường d'Espagne Saigon

Trần-quang-Xuân
153, Rue d'Espagne
TẠI CHỢ MỚI SAIGON
Bán sỉ và bán lẻ.
Đồ nhôm đủ thứ.
Đồng hồ để kiểu, đồng hồ thường.
Giày dép Bảo-kỳ.
Ghế Thonet thiệt.
Mền nỉ, mền bông.
Xe máy và đồ phụ tùng.
Đồ tạp hóa, vân vân....
GIÁ NHẸ.

Nhà làm nón Lê-v-Chân
MOCAY (Ville)
Kính cùng quí khách đặng hay, tiệm nón của tôi nghỉ mấy tháng nay đặng sắp đặc công việc làm lớn hơn khi trước. Nay tôi khởi sự làm lại một cách rất kỹ lưỡng và tính giá nhẹ hơn khi trước cho đẹp lòng quí vị mua sỉ. Vậy xin các vị thân chủ cũ tưởng tình cố cập giúp bạn đồng bang được tấn bộ rất cảm tình.
Mandat cùng là thơ gởi hỏi đều chỉ xin gởi cho M. Trần-hữu-Thế, Commerçant à Mocay (Ville).
Kính cáo.

Thay cũ đổi mới
Kính cùng lục-châu quân-tử, cáo giới đồng bào đặng rõ. Bấy lâu cũng nhờ đồng-bào ra ơn chiếu cố, tưởng nghĩa thâm giao, nên máy nhà khách-sạng của chúng tôi đến ngày nay đặng bền vững, còn thấy lâu tuổi trong thương trường, thiệt là chúng tôi hết lòng tạ cảm quí khách.
Vì tình quyến thờ càng lâu càng nặng nên chi phần đông trong quí khách đều muốn đến khách sạng của chúng tôi. Bởi sở ấy nhơn nên số phòng càng ngày xem thành ra ít, khó nỗi bài đáp quí khách cho vừa lòng.
Vậy máy khách-sạng của chúng tôi hiện là:
1° Nam-Thành Khách-Sạng ở đường Coronel-Grimaud số 21 và 23;
2° Nam-Trung-Khách-Sạng ở đường Alsace-Lorraine số 183 và 185;
3° Nam-Hưng-Thành Khách-Lầu ở đường Amiral Roze số 18 và 20, đều mở thêm rộng rãi mát mẻ, ngõ hầu khỏi phụ tấm lòng hoài cố của quí khách trong lục-châu.
Mấy tiệm đến ở gần xe lửa Saigon-Mytho, Khánh-hội, chúng tôi sẽ hết lòng tiếp rước cho vừa ý đồng bào.
Nay kính
Quảng-lý, M. Hiệp

Thiệt-nghiệp-xưởng
P. NAM
Đường Pellerin môn bài số 142-144
SAIGON
Bổn hiệu chuyên việc tu bổ máy viết, tủ sắt đủ kiểu.
Rèn sắt bông và các thứ kim khí rất huê lệ.
Sửa súng và đồ cáo thứ khí giới.
CHUYÊN NGHỀ — Mài dao lớn nhỏ, mài kéo, dao cạo, vân vân, dùng máy điện đổi mài thật bén. — *Soudure Autogène.*
Bán các đồ phụ tùng theo kiểu vì tâm thường và dùng chủ.
KÉN GIƯỜNG SẮT
VÀ ĐỒ DỪNG NGOÀI HUÊ VIÊN
LÀM ĐỒ BẰNG SẮT
Cửa ngõ và rào sắt, cửa và rào sắt đủ kiểu để rào mả.
Làm kiểu huê-mỹ và kiểu thường Ông khóa và chìa khóa thiệt chắc.
Có làm đồ thâu-lội (paratonnerre) chế tạo và sửa máy móc xe-hơi, xe máy hơi.
Làm đồ gởi đi Lục-tỉnh.
Cộng việc làm kỹ lưỡng mà giá rẻ.

TRẦN-LONG
TIỆM ĐÓNG GHẾ MÁY
ROTINIER
Réparation des Raquettes
Rue Turc n° 14
SAIGON
Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi: rồng có một nghề làm ghế máy theo kiểu Hồng-kông, ghế dài, nghế dựa ghế ngồi, lớn có nhỏ có, đủ thước, đi dạng rất khéo rất đẹp. Có sửa vợt mây, đồ đánh trái lăng: giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin liệt-vị đến chơi tôi vui lòng tiếp đãi.
Trần Long, *Cẩn bạch.*

Tiệm đóng xe
Sửa xe và bán đồ phụ tùng
đường Luro môn bài 99 và 101
(Đất-hộ) Saigon
TRẦN-VĂN-HIỆP, chủ tiệm
Kính cùng Lục-châu quí khách đặng rõ: Tiệm tôi có đóng đủ kiểu xe như là xe mui, xe hai bánh, xe kiến, xe kéo, và cũng có bán các thứ xe cũ sửa lại chắc chắn; có bán đèn xe đủ kiểu, bánh xe cao-su bằng cây giá tị bên tây chở lại, cao-su đặt để thay trong bánh, kiến đèn tây, đồ bắt kẻ xe chiếc và xe song mã bằng da tây rất khéo và chắc, có bán yên cởi, chuông đạp hai tiền, bình để thắp đèn khí đá theo xe. Sơn xe. — và sửa xe.
Cũi xin quí khách có dịp đến Đất Hộ xin ghé lại tiệm tôi một khi, trước coi công cuộc cần tôi làm, sau có cần dùng món chi đa thiểu mua giúp làm ngời, thì tôi rất cảm ơn hạ cố. Còn chư quí khách ở xa muốn gởi thơ hỏi thăm món chi cùng giá cả tôi sẵn lòng hồi đáp.
Chờ chơn cẩn khải.

XƯỞNG THỢ MỘC CHẠM VÀ CẨN CỦA
M. Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA
năm sáu năm 1900
Xưởng chánh tại LAITHIÊU (THUDAUMOT) Quan-Ô. Ông-Cây
Đường mới công chạy đi ra
TIỆM NGÀNH CÓ THỜ ĐỒ MỘN
1° Tại Mỹtho đường mới công, gần bến tàu và xe-hơi; 2° Tại Cầnthơ đường mới công, ngay cửa tàu cho khách-trú; 3° Tại Tânâu đường cái, ngay Thâu-bổ; 4° Tại Bạchliêu đường mới công, gần bến tàu.
Xưởng nầy có đóng sắm đủ thứ bàn, ghế, tủ, văng, đều đóng bằng cây đanh-mộc như: Trắc, Cẩm-lai và Gõ mà chế tạo nhiều kiểu khéo lắm, thay làm thật là tinh-xảo, không kể giá-đắt. Bấy lâu danh tiếng, được chư quí vị hảo gia khen ngợi về sự kỹ-càng chắc-chắn rất vừa lòng.
Kính mời quí khách đến xem chơi, hoặc mua lấy là đặt theo ý, tôi sẵn lòng tiếp rước và bài làm liền.
Mandat và dây thép thì đề: NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Laithiêu.

THI-THƠ'
Tiệm thợ Bạc
NGUYỄN-VĂN-THƠM
Bijoutier, ancienne Maison de
NGUYỄN-VĂN-GIÁO
N° 15 rue Sabrandier Saigon.
Kính cáo cho quí ông quí bà rõ: Nguyên tiệm nầy trước của Nguyễn-văn-Giáo, đã qua phần rồi. Nay tôi là Nguyễn-văn-Thơm là con kế nghiệp cũng làm đồ nữ-trang theo kiểu kiểm thời, những là: trâm, chuyền, vòng, chuỗi, bông tai, nút áo, vàng đài, kiềng, neo bông, neo đặt, đồng chiếc v... v... và thứ theo kiểm thời cũng như ngày trước.
Xin quí ông quí bà, muốn đóng món chi xin đến gót đầu tiệm tôi, hay là viết thơ mà gởi cho bổn hiệu, thì tôi cũng hết lòng theo ý quí ông quí bà đóng món chi thì tôi cũng hết lòng cẩn thận mà gởi đến cho quí ông quí bà dùng.
Kính cáo NGUYỄN-VĂN-THƠM
N° 15 rue Sabrandier SAIGON

AMERICAN MACHINE PHÚ-TOÀN
ĐỒNG GIÀY TÂY VÀ ANNAM
LÊ-VĂN-BỀN
CHỤP HÌNH VẪN RỌI HÌNH RA LỚN
— SAIGON —
Rue Amiral Courbet (Quốc-Cường)

TRƯƠNG-THÁI-TRỰ
Chủ nhân
NAM-CHÂU KHÁCHLẦU
Rue Amiral Courbet Saigon số 29 & 35
Phòng sạch sẽ lắm, thiệt rộng rãi, rất thanh-tịnh và lại khoán khoái Giá rẻ.
Quí khách tiện đường ghé nghỉ tại « Nam-châu khách-lầu » chắc đều đặng vừa ý. Boy rất có khuôn phép có xe hơi, tiện cho quí khách hỉ muốn du-lịch.
LÂM-QUA NG-RỒI
Chủ nhân.

Sách mới xuất bản
Hay và phi-thường
MƯỢN SẮC GIẾT NGƯỜI
Thức tỉnh khách lòng chơi.
Thức tỉnh lòng người cơi mê-muội.
Giá. . . . . 0$25
Cách thứ người tỉnh
Gan ruột đàn-ông và gan ruột đàn-bà đối với dì-tình
Tình thế nào là thiệt?
Tình thế nào là giả?
Giá. . . . . 0$25
Người viết: TRƯƠNG-QUANG-TIỀN
Có để bán tại Đông-Pháp Thời-Báo

TÂN TÂN HIỆP THÀNH
Ở tại đường Viénot số 40 ngan chợ Saigon mới
HUỲNH-VĂN-NHUNG, kế-nghiệp
Làm và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời, làm đã mau mà lại khéo, lại có làm ô ăn trầu có chưng bằng đồng xi ni-kên (Nickelé) quí khách ở Lục-châu nếu cần dùng đồ làm tại tiệm tôi, xin viết thơ thương nghị.
Đồ làm rồi sẽ gởi lập tức Contre Remboursement, nghĩa là đem tiền đến đóng cho nhà thơ mà lấy đồ.
HUỲNH-VĂN-NHUNG, cẩn-bạch.

Hạ-giá
Nhơn dịp xe máy bên Tây gởi qua rất nhiều, nên hiệu *ĐẠI ÍCH* 375 rue des Marins Chợlớn, định hạ giá xe máy hiệu *Malbrough* hay là *Talbot* còn 42$50. Xe hiệu nầy rất xinh đẹp mà lại chắc chắn nữa. Có bảo kiết trong một năm.
Muốn mua xin gởi mandat 42$50 hay để gởi cách lãnh hóa giao ngân cũng được.
Những vị ở xa nên viết thơ nói muốn mục lục xe máy và các thứ đèn thắp bằng dầu lửa hay là dầu xăn.

Imp. du Đông-Pháp Thời-Báo 15, rue Sabrandier
Le Gérant: NGUYỄN-VĂN-BÀNH